

Profil ogólnoakademicki

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: **hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich**

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek: **Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie**

Data przeprowadzenia wizytacji: **13-14.01.2022 r.**

Warszawa, 2022

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	4
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	4
1.2. Informacja o przebiegu oceny	4
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	5
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	7
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	8
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	8
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	13
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	19
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	24
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	28
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	34
---	37
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	37
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	39
5. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)	51
6. Załączniki:	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 2. Szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 3. Ocena wybranych prac etapowych i dyplomowych	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Część I - ocena losowo wybranych prac etapowych	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.

Część II - ocena losowo wybranych prac dyplomowych _____ **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Załącznik nr 5. Informacja o hospitowanych zajęciach/grupach zajęć i ich ocena **Błąd!** **Nie zdefiniowano zakładki.**

Załącznik nr 6. Oświadczenia przewodniczącego i pozostałych członków zespołu oceniającego **Błąd!** **Nie zdefiniowano zakładki.**

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodnicząca: prof. dr hab. Bożena Obmińska-Mrukowicz, członek PKA

członkowie:

1. prof. dr hab. inż. Wiesław Skrzypczak, członek PKA
2. prof. dr hab. inż. Stanisław Kondracki, ekspert PKA
3. dr Anna Wawrzyk, ekspert PKA ds. pracodawców
5. Mateusz Grochowski, ekspert PKA ds. studenckich
6. mgr Agnieszka Socha-Woźniak, sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich prowadzonym w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie przeprowadzona została z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2021/2022. Polska Komisja Akredytacyjna po raz pierwszy oceniała jakość kształcenia na powyższym kierunku.

Wizytacja została przeprowadzona zdalnie, zgodnie z obowiązującą procedurą oceny programowej. Zespół oceniający zapoznał się z raportem samooceny przekazanym przez Władze Uczelni. Wizytacja rozpoczęła się od spotkania z Władzami Uczelni i Wydziału, a dalszy jej przebieg odbywał się zgodnie z ustalonym wcześniej harmonogramem. W trakcie wizytacji przeprowadzono spotkania z zespołem przygotowującym raport samooceny, osobami odpowiedzialnymi za doskonalenie jakości na ocenianym kierunku, funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia oraz publiczny dostęp do informacji o programie studiów, pracownikami odpowiedzialnymi za umiędzynarodowienie procesu kształcenia, przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, studentami oraz nauczycielami akademickimi. Ponadto przeprowadzono hospitacje zajęć dydaktycznych, dokonano oceny losowo wybranych prac dyplomowych i etapowych, a także przeglądu bazy dydaktycznej wykorzystywanej w procesie kształcenia. Przed zakończeniem wizytacji sformułowano wstępne wnioski, o których Przewodnicząca zespołu oceniającego oraz eksperci poinformowali Władze Uczelni na spotkaniu podsumowującym.

Podstawa prawna oceny została określona w Załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w Załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia pierwszego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne/niestacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek	zootechnika i rybactwo	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	210 ECTS 7 semestrów stacjonarne 8 semestrów niestacjonarne	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów na tych studiach przewiduje praktyki)	375 stacjonarne/15 ECTS 175 niestacjonarne/7 ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	brak	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	inżynier	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	188	123
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	2673	1622
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	114	67,4
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	137	142
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	65	65

Nazwa kierunku studiów	hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia drugiego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne/niestacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek	zootechnika i rybactwo	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	90 ECTS 3 semestry stacjonarne 3 semestry niestacjonarne	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów na tych studiach przewiduje praktyki)	brak	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	brak	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	29	21
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	949	508
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	46,7	22,8
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	68	68
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	50	52

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	Kryterium spełnione
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	Kryterium spełnione
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	Kryterium spełnione
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	Kryterium spełnione
Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	Kryterium spełnione
Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	Kryterium spełnione
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	Kryterium spełnione
Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	Kryterium spełnione
Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	Kryterium spełnione

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie jest Uczelnią mającą bogatą i długoletnią historię, sięgającą początku XIX wieku, kiedy to powstał Instytut Agronomiczny w Marymoncie. W 1919 roku Uczelnia uzyskała status uczelni państwowej i nazwę Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego. Od początku istnienia Uczelnia pielęgnuje swoje dziedzictwo i wypełnia misję kształcenia studentów oraz prowadzenia badań naukowych. Wychodząc naprzeciw społecznemu zapotrzebowaniu, SGGW prowadzi różne formy kształcenia przez całe życie. Uczelnia przywiązuje dużą wagę do współpracy z krajowymi i zagranicznymi instytucjami naukowymi. SGGW w szczególny sposób dba o jakość kształcenia, a tym samym o wysoki poziom wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych absolwentów. Uczelnia dba o dobre i oparte na wzajemnym szacunku relacje międzyludzkie, jest otwarta na potrzeby lokalne, krajowe i międzynarodowe w zakresie prowadzenia dydaktyki i badań naukowych oraz na współpracę z podmiotami gospodarczymi. SGGW kształcąc i wychowując młodzież dąży do ukształtowania otwartego światopoglądu, szacunku dla wszystkich ludzi, postaw patriotyzmu i tolerancji, uczciwości, rzetelności naukowej oraz poszanowania środowiska naturalnego.

Zgodnie ze strategią rozwoju Uczelni do 2030 roku misją Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie jest służenie rozwojowi intelektualnemu, społecznemu i gospodarczemu polskiego społeczeństwa oraz społeczności międzynarodowej ze szczególnym uwzględnieniem zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich, gospodarki żywnościowej i szeroko rozumianego środowiska przyrodniczego. Celem SGGW jest prowadzenie na najwyższym poziomie badań naukowych i kształcenia, w tym poszukiwanie nowych i umacnianie dotychczasowych obszarów kształcenia dla wzmocnienia pozycji konkurencyjnej SGGW, a także działalności wdrożeniowej.

Kierunek hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich jest nadzorowany i administrowany przez Wydział Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt. Strategia Wydziału do roku 2030 zakłada rozwój aktywności zorientowanej w czterech kierunkach: kształcenia wysoko kwalifikowanych kadr, prowadzenia badań naukowych, upowszechniania wiedzy z zakresu hodowli, ochrony i bioinżynierii zwierząt, wdrażania innowacyjnych rozwiązań, przyczyniających się do zrównoważonego rozwoju rolnictwa i gospodarki. Koncepcja kształcenia na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich wpisuje się w strategię Uczelni.

Na ocenianym kierunku prowadzone są studia pierwszego i drugiego stopnia, o profilu ogólnoakademickim, w systemie stacjonarnym i niestacjonarnym. Studia I stopnia trwają 7 semestrów (na studiach stacjonarnych) i 8 semestrów (na studiach niestacjonarnych) i kończą się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera. Koncepcja kształcenia na studiach I stopnia zakłada wykształcenie specjalisty, posiadającego podstawy w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji, związanej z dyscypliną zootechnika i rybactwo, przygotowanego do prowadzenia podstawowych badań z zakresu hodowli i utrzymania zwierząt towarzyszących, amatorskich oraz ochrony wybranych gatunków zwierząt dzikich lub do kontynuowania edukacji na studiach drugiego stopnia. Studenci otrzymują wiedzę z nauk podstawowych m.in. *chemii, zoologii, anatomii, embriologii, fizjologii zwierząt, genetyki, metabolomiki, statystyki matematycznej*, niezbędną dla zrozumienia zjawisk i procesów składających się na funkcjonowanie przyrody ożywionej na różnych poziomach jej złożoności oraz zrozumienia struktury i zasad funkcjonowania organizmów zwierzęcych na poziomie komórek, tkanek,

pojedynczych organizmów i populacji. Ponadto, uzyskują zaawansowaną wiedzę i umiejętności z zakresu żywienia, chowu i hodowli zwierząt towarzyszących, profilaktyki, pielęgnacji zwierząt, oceny bioróżnorodności, zarządzania populacjami zwierząt i opracowywania programów ochrony zwierząt. Poprzez realizację przedmiotów związanych z chowem i utrzymaniem zwierząt, studenci rozumieją znaczenie zwierząt towarzyszących, amatorskich i dzikich w życiu człowieka oraz znaczenie ochrony środowiska przyrodniczego. Absolwenci studiów I stopnia potrafią identyfikować problemy dotyczące hodowli i ochrony zwierząt towarzyszących i dzikich oraz sprawnie je rozwiązywać. Posiadają podstawową znajomość właściwych norm prawnych polskich i UE, w zakresie regulacji praw zwierząt i postępowania ze zwierzętami. Są przygotowani do pracy w zespole i potrafią współpracować ze specjalistami reprezentującymi inne dziedziny nauki. Absolwenci potrafią samodzielnie kierować swoją ścieżką kariery i są przygotowani do podjęcia studiów na kolejnych etapach kształcenia. Znają język obcy na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy. Poza obszarami badawczo-rozwojowymi znajdują zatrudnienie przede wszystkim w instytucjach i organizacjach działających w sferze ochrony środowiska, w firmach usługowych i wytwarzających środki produkcji dla zwierząt towarzyszących, ogrodach zoologicznych oraz schroniskach dla zwierząt. Są przygotowani do prowadzenia własnej działalności jako hodowcy zwierząt towarzyszących i amatorskich, a także usług związanych z pielęgnacją i szkoleniem zwierząt.

Studia drugiego stopnia na kierunku hodowla zwierząt towarzyszących i dzikich trwają 3 semestry i kończą się uzyskaniem tytułu zawodowego magistra. Studenci zgodnie z zainteresowaniami naukowymi mogą wybrać jedną z dwóch ścieżek: T – hodowla zwierząt towarzyszących i D – ochrona zwierząt dzikich. Celem kształcenia na studiach II stopnia jest wyposażenie studentów w pogłębioną wiedzę dotyczącą m.in. metod, technik i technologii stosowanych w chowie i hodowli zwierząt towarzyszących oraz ochronie zwierząt dzikich, metod analitycznych i statystycznych wykorzystywanych w doświadczalnictwie hodowlanym, a także umożliwienie nabycia umiejętności obserwacji i monitoringu tych zwierząt. Wiedza i umiejętności pozwalają absolwentom nie tylko na wykorzystywanie potencjału przyrody, ale przede wszystkim na jego kształtowanie, w celu zachowania różnorodności biologicznej, równowagi środowiska naturalnego i poprawy jakości życia człowieka. Studenci nabywają też kompetencje społeczne, potrafią pracować w zespołach na różnych stanowiskach i korzystać z zasobów światowego dorobku naukowego. Absolwenci studiów drugiego stopnia znają zasady i metody prowadzenia pracy badawczej i doświadczeń eksperymentalnych oraz zasady opracowywania i przetwarzania ich wyników za pomocą nowoczesnych technik informacyjnych oraz przygotowania i pisanie prac naukowych. Są przygotowani do podjęcia nauki w szkole doktorskiej. Absolwenci mają pogłębioną wiedzę w zakresie zaawansowanych metod przygotowywania i uszlachetniania pasz dla zwierząt, nowych trendów dotyczących żywienia zwierząt z poszanowaniem środowiska przyrodniczego i z zachowaniem różnorodności biologicznej, potrafią wykorzystywać informacje pochodzące z różnych źródeł, analizować je i przetwarzać, z wykorzystaniem technik informatycznych, np. w celu wyboru optymalnej metody chowu, hodowli i ochrony zwierząt dostosowanej do stanu i potencjału środowiska przyrodniczego oraz zmieniających się warunków zewnętrznych. Mają poszerzoną wiedzę w zakresie wybranych zagadnień prawnych, ekonomicznych i społecznych, niezbędnych w podejmowaniu i rozwoju działalności gospodarczej oraz innych form indywidualnej przedsiębiorczości. Potrafią formułować hipotezy, planować i realizować typowe zadania z zakresu hodowli i ochrony zwierząt. Są przygotowani do prowadzenia chowu i hodowli zwierząt towarzyszących oraz ochrony zwierząt dzikich z wykorzystaniem nowoczesnych metod i najnowszych osiągnięć w dziedzinie nauk rolniczych. Absolwenci mają świadomość znaczenia wiedzy w życiu zawodowym, potrafią posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego

Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz językiem specjalistycznym z zakresu chowu, hodowli i ochrony zwierząt towarzyszących i dzikich.

Koncepcja i cele kształcenia, na studiach pierwszego i drugiego stopnia są powiązane z badaniami naukowymi w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie zootechnika i rybactwo, do której został przyporządkowany oceniany kierunek. W tej dyscyplinie są prowadzone badania naukowe przez pracowników Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt (Instytutu Nauk o zwierzętach) realizujących zajęcia na ocenianym kierunku. Tematyka badawcza jest zróżnicowana, dotyczy, m.in.: (a) oceny zagrożeń oraz efektywności gospodarowania populacją żubra w Polsce, (b) kontroli rozprzestrzeniania się gatunków obcych poprzez rozpoznanie dróg ich wprowadzania do środowiska przyrodniczego i rozprzestrzeniania w tym środowisku, a także opracowania metod zwalczania wybranych gatunków inwazyjnych, (c) diagnostyki molekularnej chorób genetycznych zwierząt towarzyszących i dzikich, (d) kompleksowego monitoringu populacji zwierząt, (e) charakterystyki czynników wpływających na przebieg hibernacji nietoperzy w warunkach klimatycznych Polski, (f) drapieżnych pijawek (*Hirudinida*) i ich krewniaków (*Branchiobdellida*, *Acanthobdellida*) oraz raka luizjańskiego (*Procambarus clarkii*) gatunku inwazyjnego w Polsce, (g) molekularnych mechanizmów różnicowania płci u jesiotrów ze szczególnym uwzględnieniem czynników prowadzących do zaburzenia rozwoju gonad u tych ryb, (h) wykorzystania nowatorskich technik analitycznych do oceny jakości karm dla zwierząt towarzyszących. Charakter badań naukowych, znaczące osiągnięcia naukowe i duże doświadczenie zawodowe nauczycieli akademickich stwarzają warunki do pełnej integracji kształcenia na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich, z aktywnością naukowo-badawczą kadry.

Realizacja celów kształcenia wymaga trwałej współpracy z organizacjami i instytucjami sektora publicznego i gospodarki narodowej oraz rozszerzania i utrwalania stabilnych i partnerskich więzi z przedsiębiorstwami, zakładami oraz instytucjami samorządowymi, społecznymi, stowarzyszeniami naukowymi i zawodowymi. Współpraca Wydziału z otoczeniem społeczno-gospodarczym jest aktywna i różnorodna. Już na etapie tworzenia kierunku, w opracowanie koncepcji i programu studiów byli włączeni interesariusze zewnętrzni. Od 2013 roku, zasiadają w decyzyjnych gremiach Wydziału mających wpływ na kształcenie studentów jako pełnoprawni członkowie, początkowo w Wydziałowej Komisji ds. dydaktyki oraz w zespołach ds. weryfikacji efektów kształcenia, a od 2019 roku w Radzie Programowej. Interesariusze zewnętrzni, mają prawo głosu we wszystkich sprawach dotyczących doskonalenia koncepcji kształcenia i programów studiów. Poza opiniami interesariuszy zewnętrznych uwzględniane są również opinie nauczycieli, studentów kierunku i absolwentów. Prowadzone są np. spotkania nauczycieli akademickich z władzami Wydziału i Uczelni, badania ankietowe (anonimowe) studentów, wywiady grupowe ze studentami, nauczycielami akademickimi i przyszłymi pracodawcami. Biuro Karier, monitorując losy zawodowe absolwentów, np. poprzez anonimową ankietę kierowaną do absolwentów zaraz po obronie pracy dyplomowej oraz po upływie 3-5 lat po ukończeniu studiów, uzyskuje informacje nt. zbieżności programu studiów z zapotrzebowaniem otoczenia społeczno-gospodarczego.

W zgodzie z koncepcją i celami kształcenia na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich, pozostają kierunkowe efekty uczenia się, zarówno na studiach pierwszego, jak i drugiego stopnia. Niemniej zespół oceniający rekomenduje doprecyzowanie/przeredagowanie zapisów efektów uczenia się, aby wyraźniej zaznaczyć specyfikę kierunku. Aktualnie obowiązujące kierunkowe efekty uczenia się zostały przyjęte Uchwałą Nr 76/2021 Senatu SGGW w Warszawie z dnia 22 lutego 2021 roku. Na studiach pierwszego stopnia (stacjonarnych i niestacjonarnych) określono 14 efektów uczenia się w zakresie wiedzy, 19 efektów w zakresie umiejętności i 7 efektów w zakresie kompetencji

społecznych. Zgodnie z założonymi efektami uczenia się absolwenci znają i rozumieją w stopniu zaawansowanym, m.in.: zagadnienia z zakresu nauk biologicznych niezbędne dla zrozumienia zjawisk i procesów, składających się na funkcjonowanie przyrody żywej na różnych poziomach jej złożoności (K_W01), strukturę i zasady funkcjonowania organizmów zwierzęcych na poziomie komórek, tkanek, pojedynczych organizmów i populacji (K_W03), konieczność wykorzystania narzędzi informatycznych oraz parametrów statystycznych, służących do opisu zjawisk i procesów zachodzących w środowisku (K_W04), organizację systemów ekologicznych i rolę zwierząt w ekosystemach (K_W06), cechy morfologii, metody chowu i zachowania, charakteryzujące poszczególne gatunki i rasy zwierząt towarzyszących, amatorskich i dzikich (K_W07), cele i metody prowadzenia hodowli i ochrony zwierząt dzikich w ogrodach zoologicznych, parkach krajobrazowych, w warunkach fermowych, laboratoriach oraz innych placówkach (K_W08), stan i zagrożenia dotyczące bioróżnorodności zwierząt (K_W11), posiadają podstawową wiedzę ekonomiczną, prawną i społeczną niezbędną do organizowania indywidualnej przedsiębiorczości w zakresie hodowli zwierząt (K_W13), podstawową wiedzę z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego (K_W14).

Osiągnięcie kierunkowych efektów uczenia się w zakresie umiejętności sprawia, że absolwenci potrafią, m.in.: dokonywać pomiarów i wyznaczać wartości oraz oceniać wiarygodność podstawowych wielkości statystycznych, chemicznych, biochemicznych i fizjologicznych posługując się podstawowymi technikami laboratoryjnymi i stosując podstawowe metody matematyczne i statystyczne (K_U01), oceniać wskaźniki ekologiczne populacji zwierząt oraz zależności między strukturą a funkcją na poziomie komórek, tkanek, pojedynczych organizmów i populacji (K_U02), zaplanować bazę pokarmową dla zwierząt dzikich w warunkach hodowli zamkniętej (K_U04), identyfikować zagrożenia powodowane przez różne czynniki w środowisku bytowania zwierząt (K_U05), oceniać stan i zagrożenia bioróżnorodności zwierząt oraz umie prowadzić działania w celu ich ochrony i restytucji (K_U07), oceniać środowisko życia zwierząt oraz wielkość populacji i ogólny stan zdrowotny (K_U10), bilansować receptury dawek pokarmowych oraz gotowych karm dla zwierząt towarzyszących, amatorskich i dzikich z uwzględnieniem odpowiednich procesów obróbki surowców i karm (K_U12), posługiwać się narzędziami informatycznymi wykorzystywanymi w ocenie środowiska i hodowli zwierząt i w komunikacji interpersonalnej (K_U15), korzystać z literatury branżowej w języku polskim oraz języku obcym zgodnie z wymogami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (K_U16), przygotować opracowania/prelekcje w języku polskim i wybranym języku obcym, dotyczące studiowanego kierunku na podstawie udokumentowanego źródła z wykorzystaniem technik komputerowych oraz poszanowaniem zasad z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego (K_U17).

Efekty uczenia się zakładane dla studiów pierwszego stopnia na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich odnoszą się również do kompetencji badawczych i społecznych, niezbędnych w działalności naukowej i zawodowej. Absolwenci są gotowi, m.in. do: współpracy ze związkami hodowców zwierząt oraz ekspertami z zakresu ochrony i hodowli zwierząt (K_K01), prezentowania aktywnej postawy w zakresie samokształcenia, upowszechniania posiadanej wiedzy i umiejętności zawodowych oraz wdrażania ich do praktyki (K_K02), myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy (K_K04), przestrzegania zasad etyki zawodowej (K_K06), podejmowania odpowiedzialności za dobrostan zwierząt oraz kształtowanie i stan środowiska naturalnego (K_K07).

Efekty uczenia się na studiach pierwszego stopnia (stacjonarnych i niestacjonarnych) zawierają pełny zakres efektów umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22

grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 986 i 1475 oraz z 2018 r. poz. 650 i 1669). W zakresie wiedzy do charakterystyki „absolwent zna i rozumie podstawowe procesy zachodzące w cyklu życia urządzeń, obiektów i systemów technicznych” przypisano 9 kierunkowych efektów uczenia się, a do charakterystyki „absolwent zna i rozumie podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form indywidualnej przedsiębiorczości” przypisano 5 kierunkowych efektów uczenia się. W zakresie umiejętności do poszczególnych charakterystyk określonych w ww. ustawie przypisano 14 kierunkowych efektów uczenia się.

Na studiach drugiego stopnia (stacjonarnych i niestacjonarnych) określono 9 kierunkowych efektów uczenia się w zakresie wiedzy, 8 efektów w zakresie umiejętności i 4 efekty w zakresie kompetencji społecznych. Zgodnie z założonymi efektami uczenia się absolwenci znają i rozumieją w stopniu pogłębionym, m.in. zasady i metody prowadzenia pracy badawczej (K_W01), metody analityczne i statystyczne wykorzystywane w doświadczalnictwie (K_W02), zasady dokonywania obserwacji zwierząt, pomiarów i oceny ich statusu w środowisku, a także monitoringu populacji zwierząt (K_W04), zaawansowane metody, techniki i technologie stosowane w hodowli i ochronie zwierząt, pozwalające wykorzystywać i kształtować potencjał przyrody w celu poprawy jakości życia człowieka (K_W05), interakcję pomiędzy środowiskiem a zwierzętami wolnożyjącymi i towarzyszącymi człowiekowi (K_W06), rolę i znaczenie środowiska dla utrzymania i rozwoju różnorodności biologicznej (K_W07), wybrane zagadnienia prawne, ekonomiczne i społeczne, niezbędne w podejmowaniu i rozwoju działalności gospodarczej oraz innych form indywidualnej przedsiębiorczości w zakresie hodowli i ochrony zwierząt towarzyszących i dzikich (K_W09).

Osiągnięcie kierunkowych efektów uczenia się w zakresie umiejętności sprawia, że absolwenci potrafią, m.in.: umiejętnie wyszukiwać informacje pochodzące z różnych źródeł oraz analizować i przetwarzać je z wykorzystaniem odpowiednich technik informatycznych (K_U01), przygotować autorską propozycję rozwiązania problemów i wykonania zadań dotyczących zwierząt dzikich i towarzyszących (K_U02), dobierać narzędzia, techniki i technologie w celu doskonalenia ochrony fauny a równocześnie wykorzystać cechy i zdolności zwierząt do poprawy jakości życia człowieka (K_U04), formułować hipotezy, planować i realizować typowe zadania badawcze dotyczące różnych gatunków zwierząt (K_U05), skutecznie komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców, brać udział i prowadzić debatę na temat zagadnień zawodowych, posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (K_U06), wykonywać samodzielnie lub w zespole zadania oraz kierować pracą zespołu (K_U07), samodzielnie planować i realizować własny rozwój zawodowy oraz ukierunkowywać innych w tym zakresie (K_U08).

Absolwenci są gotowi do uznawania znaczenia wiedzy w życiu zawodowym, jej krytycznej analizy oraz poszukiwania i nawiązywania współpracy z ekspertami z zakresu hodowli i ochrony zwierząt dzikich i towarzyszących człowiekowi (K_K01), podjęcia działań w celu zachowania dobrostanu zwierząt, wymogów produkcji pasz oraz ochrony środowiska (K_K02), działania w sposób przedsiębiorczy i prawidłowego określenia priorytetów w realizacji zadań na rzecz środowiska społecznego (K_K03), doskonalenia w zakresie wykonywanej pracy i przestrzegania zasad etyki zawodowej (K_K04).

Kierunkowe efekty uczenia się uwzględniają uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia określone w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji oraz charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 6 PRK (pierwszy stopień) i 7 PRK (drugi stopień) typowe dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach systemu szkolnictwa wyższego i nauki po uzyskaniu kwalifikacji pełnej na poziomie 4. Są specyficzne dla dyscypliny zootechnika i rybactwo, zgodne z najnowszymi osiągnięciami naukowymi w tej dyscyplinie, a także z działalnością badawczą nauczycieli akademickich realizujących zajęcia na ocenianym kierunku. Są możliwe do osiągnięcia i zostały

sformułowane w sposób zrozumiały, pozwalający na stworzenie systemu ich weryfikacji. Zawierają pełny zakres efektów dla uzyskania kompetencji inżynierskich. Efekty uczenia się w zakresie wiedzy i umiejętności są zbieżne z sylwetką absolwenta oraz zgodne z oczekiwaniami rynku pracy.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Kierunek hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich jest nadzorowany i administrowany przez Wydział Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt. Koncepcja kształcenia na kierunku jest zgodna ze strategią oraz polityką jakości prowadzoną w SGGW w Warszawie. Cele kształcenia na ocenianym kierunku studiów są w pełni zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, zwłaszcza w sektorze chowu i ochrony zwierząt towarzyszących i dzikich. Oceniany kierunek studiów jest ściśle związany z dyscypliną zootechnika i rybactwo, do której odnosi się również tematyka badawcza pracowników prowadzących zajęcia ze studentami. Tematyka, charakter badań naukowych, znaczące osiągnięcia naukowe i duże doświadczenie zawodowe kadry stwarzają warunki do pełnej integracji kształcenia z aktywnością naukowo-badawczą. W proces przygotowania koncepcji kształcenia i doskonalenie działalności dydaktycznej, są włączani również interesariusze wewnętrzni (nauczyciele, studenci) oraz zewnętrzni (pracodawcy, praktykodawcy, absolwenci). Kierunkowe efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz profilem studiów. ściśle związane z dyscypliną zootechnika i rybactwo. Efekty uczenia się uwzględniają uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia i drugiego stopnia właściwe dla kwalifikacji na poziomie 6 i 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji. Są one specyficzne dla dyscypliny i zgodne z aktualnym stanem wiedzy w dyscyplinie zootechnika i rybactwo. Uwzględniają komunikowanie się w języku obcym, również specjalistycznym z zakresu chowu, hodowli i ochrony zwierząt towarzyszących i dzikich. Kierunkowe efekty uczenia się zostały sformułowane w sposób zrozumiały, pozwalający na stworzenie systemu ich weryfikacji i są możliwe do osiągnięcia. Zawierają pełny zakres efektów uczenia się dla uzyskania kompetencji inżynierskich.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Program studiów na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich realizowany od roku akademickiego 2021/2022 został zatwierdzony przez Senat SGGW Uchwałą nr 130/2020-2021, z dnia 28 czerwca 2021 roku. Treści programowe ocenianego kierunku mieszczą się w dyscyplinie zootechnika i rybactwo (na studiach pierwszego i drugiego stopnia) i są zgodne z aktualnym stanem wiedzy oraz metodyką badań w tej dyscyplinie. Są spójne z tematyką badań naukowych prowadzonych w Instytucie Nauk o Zwierzętach i zgodne z przyjętymi kierunkowymi efektami uczenia się. Sekwencja zajęć/modułów jest poprawna i logiczna.

Na pierwszym stopniu, program studiów obejmuje treści z nauk podstawowych (np.: *chemii, anatomii, embriologii i histologii zwierząt, fizjologii, mikrobiologii, biologii ewolucyjnej, ergonomii, statystyki opisowej, statystyki matematycznej, zoologii bezkręgowców i kręgowców, metabolomiki, technologii informacyjnej, języków obcych*) oraz zajęć kierunkowych (np. *dobrostanu zwierząt, zoogeografii, ochrony owadów błonkoskrzydłych, chowu i hodowli zwierząt łownych, hodowli i utrzymania gadów i płazów, organizacji hodowli otwartej i zamkniętej zwierząt dzikich, zoopsychologii, żywienia zwierząt drapieżnych, restytucji i czynnej ochrony zwierząt, zarządzania populacjami zwierząt*). Treści programowe wzbogaca otwarta oferta 30-tu zajęć kierunkowych do wyboru (np. *zoofarmakognozja stosowana, podstawy szkolenia zwierząt, wybrane zagadnienia z biologii i hodowli bezkręgowców, akwakultury ogrodowe, ornitologia, drapieżnictwo na przykładzie sów i ich ofiar, dziedziczenie wybranych cech psów i kotów*) oraz oferta przedmiotów humanistyczno-społecznych (*ekonomia, ochrona własności intelektualnej, prawodawstwo w zakresie ochrony przyrody, podstawy ekonomiki i marketingu, podstawy przedsiębiorczości*).

W programie studiów pierwszego stopnia znajdują się zajęcia z języka obcego, realizowane na studiach stacjonarnych przez 2 semestry w łącznym wymiarze 120 godzin kontaktowych (7 pkt. ETS) i na studiach niestacjonarnych przez 3 semestry, w łącznym wymiarze 72 godzin (7 pkt. ECTS). Studenci wybierają jeden z 5 języków oferowanych przez Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych SGGW (*angielski, niemiecki, francuski, rosyjski, hiszpański*). Treści językowe umożliwiają osiągnięcie kompetencji językowych na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Ponadto studenci mogą rozwijać swoje kompetencje językowe podczas realizacji zajęć z języka angielskiego kierunkowego w wymiarze 30 godz. na studiach stacjonarnych i 16 godzin na studiach niestacjonarnych (2 ECTS). Treści kształcenia realizowane w ramach poszczególnych zajęć/modułów umożliwiają studentom przygotowanie do prowadzenia badań naukowych oraz uzyskanie kompetencji inżynierskich (np. tworzenia baz pokarmowych stosowanych w żywieniu, analizy plimorfizmu DNA, modelowania struktury demograficznej).

Na studiach drugiego stopnia (stacjonarnych i niestacjonarnych), obok przedmiotów obowiązkowych, zarówno podstawowych (np. *doświadczalnictwo, metodologia pracy badawczej, systemy zarządzania jakością*) jak i kierunkowych (np. *bioasekuracja w hodowli zwierząt, diagnostyka genetyczna, monitoring populacji zwierząt*) studenci mają możliwość wyboru przedmiotów w ramach modułów i dwóch ścieżek kształcenia: (T) *hodowla zwierząt towarzyszących* (np. *żywienie i dietetyka zwierząt, wsparcie z udziałem zwierząt, terapie behawioralne zwierząt, wspomaganie rozrodu zwierząt*) oraz (D) *ochrona zwierząt dzikich* (np. *ekotoksykologia i waloryzacja środowiska, ocena zagrożeń w ochronie gatunku, system informacji geograficznej – GIS, sokolnictwo i ptaki naturowe, gatunki inwazyjne i konfliktowe*). Ofertę wzbogacają zajęcia z grupy społeczno-humanistycznych (*zwierzęta w kulturze, zagadnienia prawne dla hodowców zwierząt, komercjalizacja badań, flora i fauna w kulturze, obrzędach i religii w wybranych krajach Ameryki Łacińskiej, Azja – zarys historii, kultury i religii*).

Program studiów stacjonarnych i niestacjonarnych drugiego stopnia obejmuje zajęcia specjalistyczne prowadzone w języku obcym, w trakcie 2 i 3 semestru, w wymiarze 60 godzin na studiach stacjonarnych oraz 32 godzin na studiach niestacjonarnych (4 pkt. ECTS). Student wybiera w każdym semestrze jeden przedmiot z dwóch będących w ofercie, odpowiednio: *konwencja o różnorodności biologicznej lub histologia kręgowców; czynna ochrona przyrody lub pasze, żywienie i genetycznie modyfikowane organizmy*). Zajęcia kończą się zaliczeniem na ocenę, które potwierdza umiejętności językowe studentów w zakresie rozumienia i tłumaczenia tekstów oraz posługiwania się słownictwem specjalistycznym z zakresu hodowli i ochrony zwierząt. Treści programowe zajęć językowych umożliwiają uzyskanie kompetencji językowych na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Należy podkreślić, że treści programowe zajęć, zarówno na studiach I jak i II stopnia, są kompleksowe i specyficzne oraz umożliwiają osiągnięcie założonych efektów uczenia się.

Zajęcia na studiach stacjonarnych pierwszego stopnia trwają 7 semestrów i obejmują 2673 godziny. Łączna liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów wynosi 210, a liczba punktów ECTS, którą student uzyska na zajęciach wymagających bezpośredniego kontaktu z nauczycielem wynosi 114 (54,3%). Liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom do wyboru wynosi 65 (30,95%), a przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie zootechnika i rybactwo (np. *embriologia i histologia zwierząt, resusytucja i czynna ochrona zwierząt, organizacja hodowli otwartej i zamkniętej zwierząt dzikich*) wynosi 137. Liczba punktów ECTS przyporządkowana do zajęć służących zdobywaniu kompetencji inżynierskich (np. *technologia informacyjna, zarządzanie populacjami zwierząt, metabolomika zwierząt*) wynosi 133. Za zajęcia z dziedziny nauk humanistycznych lub społecznych student uzyskuje 9 punktów ECTS. Zajęcia z wychowania fizycznego są realizowane w wymiarze 60 godzin. W programie studiów przewidziano realizację praktyk zawodowych w łącznym wymiarze 375 godzin (15 pkt. ECTS)

Program studiów niestacjonarnych pierwszego stopnia został rozłożony na 8 semestrów i obejmuje 1622 godziny. Łączna liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów niestacjonarnych I stopnia wynosi 210, a liczba punktów ECTS, którą student uzyska na zajęciach wymagających bezpośredniego kontaktu z nauczycielem wynosi 67,4. Przedmioty do wyboru stanowią 30,95% (65 pkt ECTS). Liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie zootechnika i rybactwo wynosi 142, a liczba punktów ECTS przyporządkowanych zajęciom służących zdobywaniu kompetencji inżynierskich wynosi 123. Zajęciom z dziedziny nauk humanistycznych lub społecznych przypisano 11 punktów ECTS. Należy wskazać, że liczby punktów ECTS przyporządkowane zajęciom związanym z prowadzoną działalnością naukową, zajęciom służącym nabywaniu kompetencji inżynierskich oraz zajęciom humanistyczno-społecznym odpowiednio na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych powinny być takie same, a programy realizowane na studiach (stacjonarnych i niestacjonarnych) powinny umożliwić osiągnięcie tych samych efektów uczenia (przy większym nakładzie pracy własnej studenta na studiach niestacjonarnych). Zatem oznacza to, że realizowane zajęcia i przypisane im punkty ECTS powinny być takie same. Rekomenduje się niezwłoczne wyeliminowanie tych niezgodności.

Program studiów stacjonarnych drugiego stopnia jest rozłożony na 3 semestry i obejmuje 949 godzin (w tym: 494 godzin wykładów oraz 455 godzin ćwiczeń). Łączna liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów wynosi 90, a liczba punktów ECTS, którą student uzyska na zajęciach wymagających bezpośredniego kontaktu z nauczycielem wynosi 46,7 (51,88%). Przedmioty do wyboru stanowią 55,5% (50 pkt ECTS). Liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową (np. *analiza instrumentalna, diagnostyka genetyczna, alternatywne modele biologiczne*) wynosi 68. Za zajęcia z dziedziny nauk humanistycznych lub społecznych student uzyskuje 6 punktów ECTS.

Program studiów niestacjonarnych drugiego stopnia rozłożony został na 3 semestry i obejmuje 508 godzin (w tym: 272 godzin wykładów i 236 godzin ćwiczeń). Łączna liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów wynosi 90, a liczba punktów ECTS, którą student uzyska na zajęciach wymagających bezpośredniego kontaktu z nauczycielem wynosi 22,8 (25,33%). Przedmioty do wyboru stanowią 57,8% (52 pkt ECTS). Liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową wynosi 68. Za zajęcia z dziedziny nauk humanistycznych lub społecznych student uzyskuje 6 punktów ECTS.

Podsumowując, zespół oceniający stwierdza, że pod względem doboru treści, program studiów na studiach pierwszego i drugiego stopnia ocenianego kierunku jest kompletny. Zapewnia możliwość uzyskania wszystkich efektów uczenia się i jest zgodny z aktualnym stanem wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie zootechnika i rybactwo. Czas trwania studiów, nakład pracy studentów (mierzony liczbą punktów ECTS) konieczny do ukończenia studiów, wymiar punktów ECTS przypisany zajęciom do wyboru, zajęciom społeczno-humanistycznym, zajęciom związanym z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową są zgodne z wymaganiami ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz rozporządzenia MEiN w sprawie studiów.

Zajęcia dydaktyczne odbywają się w formie wykładów, ćwiczeń audytoryjnych, laboratoryjnych, projektowych, terenowych oraz seminariów i praktyk zawodowych, a w okresie pandemii również z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Zespół oceniający rekomenduje zwiększenie liczby zajęć laboratoryjnych/projektowych/terenowych, co niewątpliwie podniesie jakość kształcenia na kierunku.

W czasie zajęć wykorzystywane są różnorodne, specyficzne i zorientowane na studentów metody kształcenia, dostosowane do formy zajęć, treści i przedmiotowych efektów uczenia się. Są to, m.in. metody werbalne, poglądowe, problemowe czy badawcze. Studenci wykonują projekty indywidualne i/lub grupowe, analizy laboratoryjne, przygotowują referaty i prezentacje oraz prowadzą/uczestniczą w dyskusji akademickiej. Podczas zajęć w specjalistycznych laboratoriach studenci, najczęściej pod opieką pracownika naukowego planują i wykonują eksperymenty badawcze oraz oceniają ich wyniki. Metody te stymulują studentów do większej kreatywności i samodzielności w procesie uczenia się oraz przygotowują studentów pierwszego stopnia do aktywnego udziału w badaniach naukowych, a na studiach drugiego stopnia do prowadzenia badań. Dobór specyficznych metod kształcenia dostosowanych do treści przedmiotów, zwłaszcza w trakcie ćwiczeń i zajęć terenowych, a także konsultacje z pracownikami i spotkania z opiekunami poszczególnych lat studiów, pozwalają na zróżnicowane podejście do potrzeb studentów, w tym potrzeb studentów z niepełnosprawnościami. Uczelnia oferuje studentom szeroki dostęp do usług IT oraz specjalistycznego oprogramowania. Dzięki technologii informatycznej możliwe jest korzystanie ze źródeł dostępnych on-line, zarówno w trakcie studiów jak i prowadzenia badań oraz wykonywania pracy dyplomowej. W coraz większym wymiarze wykorzystuje się podczas zajęć symulacje komputerowe, przykładowe przedmioty i wykorzystywane programy: *fizjologia zwierząt* (PhysioEx9.0), *pokarmy przemysłowe dla zwierząt towarzyszących i dzikich* (WinPasze, Winmix.), *zarządzanie populacjami* (ENDOG), *diagnostyka genetyczna* (MUSCLE, WebCutter2.0, NebCutterv.2.0, BioEdit v.7.0, Primer 3v. 0.4.0.), *monitoring populacji zwierząt* (Cervus 3.0, Structure v.2.3.4).

Do marca 2020 roku kształcenie miało charakter bezpośredni (synchroniczny), a metody kształcenia zdalnego były wykorzystywane marginalnie. W związku z sytuacją epidemiczną, od marca 2020 roku, Uczelnia rozpoczęła kształcenie na odległość i/lub hybrydowe. Na potrzeby zdalnej realizacji zajęć, wykorzystywana jest głównie platforma e-learningowa MS Teams oraz inne technologie informatyczne pozwalające na prowadzenie pracy zdalnej.

Program studiów pierwszego stopnia przewiduje praktykę zawodową. Wymiar godzinowy praktyk zawodowych oraz oszacowany nakład pracy studentów są spójne z koncepcją kształcenia na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich. Efekty uczenia się zakładane dla praktyk odpowiadają wymaganiam kształcenia na ocenianym kierunku i są spójne z efektami przypisanymi do pozostałych zajęć. W ramach praktyk studenci realizują treści programowe, które zapewniają osiągnięcie przez nich efektów uczenia się zakładanych dla praktyk zawodowych. Przebieg praktyki zawodowej jest dokumentowany w formie sprawozdania z praktyk. Weryfikacja i ocena osiągnięcia

przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla praktyk dokonywana jest na podstawie rozmowy ze studentem oraz przedłożonego sprawozdania. Sposób dokumentowania przebiegu praktyk i realizowanych w ich trakcie zadań są trafnie dobrane i umożliwiają skuteczne sprawdzenie i ocenę stopnia osiągnięcia efektów uczenia się przez studentów. Zaliczenie uzyskiwane jest w oparciu o opinię koordynatora ds. Praktyk. Osobą zaliczającą praktyki jest dziekan Wydziału. Ocena osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się ma charakter kompleksowy. Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje opiekunów praktyk umożliwiają prawidłową realizację tego modułu. Infrastruktura i wyposażenie miejsc odbywania praktyk są zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się, umożliwiają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się oraz prawidłową realizację praktyk, zgodnie z zasadami i regułami określonymi w wymaganiach dla ocenianego kierunku. Studenci mogą samodzielnie wskazywać praktykodawców. Uczelnia zapewnia miejsca praktyk w sytuacji, kiedy studenci nie mają możliwości zorganizowania miejsca praktyki we własnym zakresie. Regulamin praktyk określa warunki jakim powinien odpowiadać podmiot, w tym warunki realizacji praktyki zawodowej, pod kątem możliwości osiągania efektów uczenia się oraz kompetencje opiekunów praktyk. W regulaminie praktyk są również zawarte informacje, iż Uczelnia zwalnia z praktyk m.in. na podstawie prowadzenia własnej działalności gospodarczej, pracy we własnym gospodarstwie, uczestniczenia w obozie naukowym, co wskazuje, iż nie wszyscy studenci zrealizują wszystkie założone efekty uczenia się. Do końca roku akademickiego 2020/2021, organizacja procesu nauczania i uczenia się w ramach praktyk zawodowych na ocenianym kierunku była zgodna z wymaganiami procesu kształcenia. Od początku roku 2021/2022, władze wdrożyły nową strategię organizacji praktyk zawodowych, ograniczając liczbę punktów ECTS (i godzin) dla studiów niestacjonarnych. W efekcie występują różnice w wymaganiach dla studentów studiów niestacjonarnych i stacjonarnych.

Organizacja procesu nauczania, zarówno na studiach stacjonarnych jak i niestacjonarnych, umożliwia studentom kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich prawidłową realizację zajęć, a tym samym osiąganie przedmiotowych i kierunkowych efektów uczenia się. Liczebność grup, rozplanowanie zajęć (z uwzględnieniem efektywnego wykorzystania czasu przeznaczanego na uczenie się samodzielne i w trakcie zajęć), przeznaczanie czasu na ocenę i weryfikację efektów uczenia się oraz dostarczenie studentom informacji zwrotnych o uzyskanych wynikach, sprzyjają dużej efektywności kształcenia i uczenia się. Liczebność grup studenckich, zgodnie z Zarządzeniem nr 49 Rektora SGGW z dnia 1 października 2019 roku, wynosi maksymalnie: na ćwiczeniach audytoryjnych 32 osoby, na ćwiczeniach laboratoryjnych 14-16 osób, a na ćwiczeniach projektowych, terenowych, seminaryjnych, lektoratach i pracowniach 17-20 osób. Na wniosek prowadzącego zajęcia, skierowany do dziekana, może ona ulec zmniejszeniu, np. ze względu na ilość stanowisk laboratoryjnych czy bezpieczeństwo studentów.

Regulamin Studiów w SGGW uwzględnia możliwość dostosowania procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb grupowych i indywidualnych studentów, w tym potrzeb studentów z niepełnosprawnościami. Na przykład, przewiduje indywidualną organizację studiów, w formie indywidualnego programu studiów, indywidualnego planu zajęć oraz spersonalizowanego planu studiów. Dopuszczalny limit nieobecności na zajęciach wynosi 20% i może być zwiększony do 30% za zgodą Prodziekana, pod warunkiem uzgodnienia sposobu i terminu wyrównania zaległości powstałych wskutek nieobecności studenta na zajęciach. Na podkreślenie zasługują udogodnienia w realizacji zajęć dla osób z niepełnosprawnością ruchową, np. dostosowanie podjazdów, miejsc parkingowych, toalet, wind, drzwi, a także przystosowanie Biblioteki Głównej do korzystania z jej zasobów przez osoby z niepełnosprawnościami oraz infrastruktury Studium Wychowania Fizycznego dla studentów wymagających rehabilitacji.

Rozkład zajęć na ocenianym kierunku studiów opracowany został według powszechnie przyjętych zasad dla kształcenia na poziomie wyższym. Rok akademicki obejmuje 15 tygodni zajęć w każdym semestrze. Na studiach stacjonarnych zajęcia odbywają się pięć dni w tygodniu (od poniedziałku do piątku). Studenci studiów niestacjonarnych mają zajęcia od piątku do niedzieli (na I stopniu) oraz w soboty i niedziele (na II stopniu). Plany zajęć podawane są do wiadomości studentów najpóźniej tydzień przed rozpoczęciem semestru, w celu umożliwienia studentom dokonania zapisu na odpowiednie zajęcia ogólnouczelniane (np. *języki obce, WF, przedmioty humanistyczne*). W trakcie wizytacji studenci nie zgłaszali uwag co do organizacji procesu dydaktycznego.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2 - kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Treści programowe są specyficzne dla kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich. Odpowiadają zakresowi działalności naukowej prowadzonej przez nauczycieli akademickich realizujących zajęcia na ocenianym kierunku i są zgodne z aktualnym stanem wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie zootechnika i rybactwo. Program studiów pierwszego i drugiego stopnia, zarówno dla studiów stacjonarnych jak i niestacjonarnych został skonstruowany właściwie, a takie wskaźniki jak: czas trwania studiów, nakład pracy studentów konieczny do ukończenia studiów mierzony łączną liczbą punktów ECTS czy liczba punktów ECTS przypisanych zajęciom z dziedziny nauk humanistycznych i/lub nauk społecznych, spełniają wymagania obowiązującego prawa. Procentowy udział punktów ECTS przypisanych zajęciom do wyboru jest zgodny z wymaganiami i sprzyja elastyczności kształcenia. Sekwencja zajęć/modułów oraz formy zajęć zostały przemyślane i starannie dobrane, co zapewnia osiągnięcie przez studentów założonych efektów uczenia się. Zajęcia dydaktyczne odbywają się w formie wykładów, ćwiczeń audytoryjnych, laboratoryjnych, projektowych, terenowych oraz seminariów i praktyk zawodowych, a w okresie pandemii również z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Metody kształcenia są zróżnicowane, a narzędzia dydaktyczne zostały właściwie dobrane, co umożliwia prawidłową realizację programu studiów i mobilizuje studentów do aktywnego uczenia się. Studenci są włączani w badania, co stwarza możliwość przygotowania do prowadzenia działalności naukowej (na pierwszym stopniu) lub udziału w tej działalności (na drugim stopniu). Studenci nabywają umiejętność posługiwania się wybranym językiem obcym na poziomie B2 (na studiach pierwszego stopnia) i B2+ (na studiach drugiego stopnia) oraz umiejętność posługiwania się specjalistycznym językiem angielskim. Organizacja praktyk i nadzór nad ich realizacją odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte i opublikowane zasady, nie mniej niezbędna jest weryfikacja regulaminu praktyk i dostosowanie jego zapisów do obowiązujących wymagań tak aby były wskazane prawidłowo możliwości zaliczania praktyk, a także korekta liczby punktów ECTS odpowiadających praktykom zawodowym na studiach niestacjonarnych I stopnia w celu ich ujednoczenia. Treści programowe i umiejscowienie praktyk w harmonogramie studiów są zgodne z celami kształcenia. Infrastruktura i wyposażenie miejsc odbywania praktyk są zgodne z potrzebami procesu kształcenia i umożliwiają osiągnięcie przedmiotowych efektów uczenia się. Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się w ramach praktyk, a także sposób dokumentowania ich przebiegu są właściwie dobrane. Na sprawność procesu kształcenia praktycznego istotny wpływ wywiera doświadczenie oraz kwalifikacje pełnomocnika ds. praktyk. Organizacja procesu nauczania, zarówno na studiach stacjonarnych jak i niestacjonarnych, umożliwia studentom kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich prawidłową realizację zajęć, a tym samym osiągnięcie przedmiotowych i kierunkowych efektów uczenia się.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia:

Zaleca się:

1. weryfikację treści regulaminu praktyk w celu dostosowania ich do obowiązujących wymagań tj. Braku możliwości zaliczania praktyk zawodowych m.in. na podstawie pracy, działalności gospodarczej, obozów naukowych.
2. dostosowanie dyspozycji systemowych do obowiązujących przepisów i regulacji prawnych, poprzez ujednoczenie wymagań w programie studiów co do liczby punktów ECTS dla studiów stacjonarnych i niestacjonarnych w zakresie praktyk zawodowych.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Zasady, tryb i terminy postępowania rekrutacyjnego dla kandydatów na pierwszy rok studiów stacjonarnych i niestacjonarnych regulują Uchwały Senatu SGGW w Warszawie, ogłaszane nie później niż do 30 czerwca roku kalendarzowego poprzedzającego rok akademicki, którego dotyczy rekrutacja (na rok akademicki 2021/2022 Uchwała Nr 154/2020 z dnia 29 czerwca 2020 roku, w sprawie zasad rekrutacji na studia pierwszego stopnia, jednolite studia magisterskie i studia drugiego stopnia w SGGW). Za proces rekrutacji na Uczelni odpowiada Uczelniana Komisja Rekrutacyjna, która w porozumieniu z dziekanami powołuje Wydziałowe Komisje Rekrutacyjne, prowadzące rekrutację na kierunki studiów.

Kandydaci na pierwszy stopień studiów, na kierunek hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich o profilu ogólnoakademickim, są przyjmowani na podstawie wyników postępowania rekrutacyjnego, które ma charakter konkursowy. O przyjęciu na studia na ww. kierunku, w ramach limitu miejsc, decyduje liczba uzyskanych punktów z przedmiotów rekrutacyjnych. Podstawą przyjęcia są wyniki uzyskane na egzaminie maturalnym z przedmiotów *biologia* lub *chemia* lub *matematyka*. Wyniki egzaminu są przeliczane na punkty SGGW według czytelnych zasad (podane są również zasady przeliczania ocen na punkty SGGW ze świadectw wydanych w innych państwach), które są podstawą do umieszczenia kandydata na liście rankingowej. Wyniki postępowania kwalifikacyjnego są jawne i ogłaszane na osobistym koncie rejestracyjnym kandydata w SOK.

Z postępowania kwalifikacyjnego na kierunek hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich są zwalniani laureaci olimpiad przedmiotowych stopnia centralnego, olimpiad tematycznych i konkursów (Uchwała Nr 153 - 2019/2020 Senatu SGGW w Warszawie z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie uprawnień laureatów olimpiad i konkursów w latach 2021/2022, 2022/2023, 2023/24, 2024/2025).

Przyjęcie na studia w wyniku potwierdzania efektów uczenia się reguluje Uchwała Nr 146 -2018/2019 Senatu SGGW w Warszawie z dnia 24 czerwca 2019 r. w sprawie zasad i trybu potwierdzania efektów uczenia się. Potwierdzenie efektów uczenia się (PEU) odbywa się na poziomie zajęć/modułów określonych w programie studiów w odniesieniu do efektów uczenia się przyporządkowanych do tych zajęć. Pozytywne zakończenie procesu PEU skutkuje zaliczeniem zajęć/modułów (liczby punktów ECTS) i wystawieniem oceny zgodnej ze skalą ocen określoną w Regulaminie studiów SGGW (zwolnieniem z

obowiązku uczestniczenia w zaliczonych zajęciach). Warunki potwierdzania efektów uczenia się zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektem uczenia się określonym w programie studiów

Na studia drugiego stopnia na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich może być przyjęta osoba posiadająca dyplom ukończenia studiów I stopnia kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich, zootechnika lub dyplom innego kierunku studiów I stopnia, dla którego efekty uczenia się są zbieżne z efektami oczekiwanymi od kandydatów. Jeżeli zbieżność ta jest niepełna student zobowiązany jest do uzupełnienia braków kompetencyjnych poprzez zaliczenie wskazanych w trakcie rozmowy kwalifikacyjnej przedmiotów, w wymiarze nieprzekraczającym 30 ECTS, który jest granicą dopuszczalnej rozbieżności. W uchwale Senatu określono oczekiwane efekty uczenia się, które powinien osiągnąć kandydat na studiach pierwszego stopnia. Powinien posiadać wiedzę, umiejętności i kompetencje niezbędne do kontynuacji kształcenia na studiach drugiego stopnia na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich, w szczególności: (a) znać strukturę i zasady funkcjonowania organizmów zwierzęcych na poziomie komórek, tkanek, pojedynczych organizmów i populacji, (b) mieć wiedzę dotyczącą prawidłowego środowiska utrzymywania zwierząt, właściwego obchodzenia się i utrzymania ich dobrostanu, (c) oceniać status zwierząt w otaczającym je środowisku oraz określać ich przydatność do użytkowania, (d) oceniać środowisko życia zwierząt oraz wielkość populacji i ogólny stan zdrowotny, (e) posługiwać się argumentami na rzecz zrównoważonego środowiska. Kwalifikacja odbywa się na podstawie listy rankingowej kandydatów sporządzonej na podstawie średniej arytmetycznej wszystkich ocen ze studiów pierwszego stopnia. Lista rankingowa (w ramach limitu miejsc) jest równoznaczna z listą osób zakwalifikowanych do wpisu na listę studentów kierunku. W przypadku niewypełnienia limitu przyjęć, na pierwszy rok studiów drugiego stopnia Uczelniana Komisja Rekrutacyjna może odstąpić od kwalifikacji na podstawie średniej ocen, z zachowaniem pozostałych kryteriów.

Warunki i zasady uznawania efektów uczenia się, a także kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym są przedstawione w Regulaminie Studiów (Uchwała Nr 27/2020 Senatu SGGW w Warszawie z dnia 24 kwietnia 2020 roku). Warunki i procedury uznawania efektów uzyskanych w innej uczelni zapewniają możliwość oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektem uczenia się określonym w programie studiów. Student, który zaliczył co najmniej semestr studiów na innej uczelni (krajowej lub zagranicznej), może zostać przyjęty na studia w SGGW w drodze przeniesienia na drugi lub wyższy semestr studiów, za zgodą prodziekana wyrażoną w drodze decyzji, jeżeli wypełnił wszystkie zobowiązania wynikające z przepisów obowiązujących na uczelni, którą opuszcza. Punkty ECTS uzyskane w dotychczasowym przebiegu studiów, oceny i moduły mogą zostać uznane, pod warunkiem zbieżności efektów uczenia się dla programów studiów w obu uczelniach. W przypadku różnicy efektów uczenia się możliwe jest uznanie części dotychczas zrealizowanego programu studiów i wskazanie modułów koniecznych do uzupełnienia wraz z terminami ich zaliczenia. Student może również ubiegać się o zmianę kierunku lub formy studiów w SGGW po zaliczeniu co najmniej jednego pełnego okresu studiów. Decyzję w tej sprawie podejmuje prodziekan.

Zasady i procedury dyplomowania zostały określone w Regulaminie Studiów (Uchwała Nr 76-2018/2019 Senatu SGGW w Warszawie z dnia 26 kwietnia 2019 roku). Warunkiem dopuszczenia studentów studiów pierwszego stopnia (stacjonarnych i niestacjonarnych) do egzaminu dyplomowego jest zaliczenie wszystkich modułów i praktyk zawodowych objętych programem studiów, uzyskanie 210 punktów ECTS, a także złożenie w wymaganym terminie pracy dyplomowej. Praca dyplomowa inżynierska wykonywana jest przez studenta pod kierunkiem nauczyciela akademickiego

posiadającego tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego. Za zgodą Rady Programowej promotorem pracy może być osoba ze stopniem doktora, także spoza wspólnoty SGGW.

Oferta tematów prac dyplomowych przygotowywana jest przez nauczycieli akademickich realizujących zajęcia na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich i podawana do wiadomości studentów, również na stronie internetowej. Zakres tematyczny prac dyplomowych jest co roku uaktualniany. Temat pracy może być zaproponowany przez studenta, zgodnie z jego zainteresowaniem, w porozumieniu i z akceptacją nauczyciela. Tematyka prac dyplomowych jest bezpośrednio związana z kierunkiem studiów. Student powinien wybrać temat pracy inżynierskiej nie później niż jeden semestr przed planowym terminem ukończenia studiów. Praca dyplomowa może być, za zgodą prodziekana, przygotowana w języku obcym. Tematy prac dyplomowych oraz opiekunów prac zatwierdza prodziekan, na podstawie wskazań Rady Programowej (RP).

Wszystkie prace dyplomowe są sprawdzane w Jednolitym Systemie Antyplagiatowym. Dyplomant i opiekun pracy pisemnie poświadczają, że praca dyplomowa jest wykonana samodzielnie i nie zawiera nieuprawnionych zapożyczeń. W przypadkach stwierdzenia przekroczenia wskaźników podobieństwa opiekun pracy ma obowiązek powiadomić dziekana i złożyć wniosek o wstrzymanie procedury dyplomowania. Recenzentem pracy inżynierskiej powinien być profesor lub doktor habilitowany, a za zgodą RP może być osoba ze stopniem naukowym doktora. Ocena pracy dyplomowej jest średnią arytmetyczną ocen wystawionych przez promotora oraz recenzenta. Z treścią opinii student zapoznaje się przed egzaminem dyplomowym.

Egzamin inżynierski jest egzaminem ustnym, odbywa się przed komisją egzaminacyjną powołaną przez prodziekana. W skład Komisji wchodzi: przewodniczący (prodziekan lub upoważniony przez niego nauczyciel akademicki) oraz dwóch nauczycieli reprezentujących dyscyplinę kierunkową (promotor lub recenzent oraz członek Komisji wyznaczony przez prodziekana). Egzamin inżynierski obejmuje: prezentację pracy (pytanie i dyskusja), pytanie z przedmiotów kierunkowych (wybór losowy) i pytanie z przedmiotów fakultatywnych (wybór losowy). Zespół oceniający pozytywnie ocenia fakt dyskusji nt. pracy dyplomowej po jej prezentacji przez dyplomanta. Nie mniej uważa, że należy wyraźnie oddzielić ocenę pracy od oceny egzaminu dyplomowego (ocena „dyskusji” nt. pracy dyplomowej nie powinna być włączana do ocen obejmujących egzamin dyplomowy). Zagadnienia egzaminacyjne obowiązujące na egzaminie inżynierskim są przygotowywane przez nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na kierunku i akceptowane przez Radę Programową, a następnie podawane do wiadomości studentów na stronie internetowej. Oceny ukończenia studiów dokonują członkowie komisji egzaminacyjnej, zgodnie z obowiązującym regulaminem studiów, na podstawie średniej ważonej ocen z pracy dyplomowej, egzaminu dyplomowego i średniej oceny ze studiów pierwszego stopnia. Absolwent otrzymuje dyplom ukończenia studiów wyższych pierwszego stopnia potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego inżyniera.

Warunkiem dopuszczenia do egzaminu dyplomowego na studiach drugiego stopnia jest zaliczenie wszystkich zajęć/modułów objętych programem studiów, uzyskanie 90 punktów ECTS oraz złożenie w wymaganym terminie pracy magisterskiej. Na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt obowiązuje zasada, że w przypadku prac magisterskich jedna z osób, opiekun lub recenzent, musi posiadać co najmniej stopień doktora habilitowanego. Procedura dyplomowania jest zbliżona do obowiązującej na studiach pierwszego stopnia, z tym, że egzamin magisterski odbywa się przed komisją, w skład której wchodzi przewodniczący (co najmniej ze stopniem doktora habilitowanego), opiekun pracy lub recenzent (przynajmniej jedna osoba ze stopniem doktora habilitowanego) oraz członek komisji wyznaczony przez prodziekana (co najmniej ze stopniem doktora). Egzamin magisterski obejmuje: prezentację pracy wraz z dyskusją (program multimedialny, do 10 min.), pytanie z obszaru

pracy (zadaje jeden z członków komisji) oraz pytanie z obszaru objętego programem studiów (wybór losowy). Ostateczna ocena ukończenia studiów jest średnią ważoną ocen z pracy dyplomowej, egzaminu dyplomowego i średniej oceny ze studiów drugiego stopnia. O wyniku egzaminu dyplomowego student informowany jest bezpośrednio po jego zakończeniu przez przewodniczącego komisji w obecności jej członków. Absolwent otrzymuje dyplom ukończenia studiów wyższych drugiego stopnia potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego magistra.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zostały zapisane w Regulaminie Studiów (Uchwała Nr 76-2018/2019 Senatu SGGW w Warszawie z dnia 26 kwietnia 2019 roku). Poszczególne zapisy, w rozdziałach od VI do IX, w sposób precyzyjny i jednoznaczny regulują procedury i zasady: zaliczenia zajęć/modułów, terminów zaliczeń i egzaminów, zaliczenia semestru, powtarzania zajęć, wznowienia studiów, urlopów od zajęć, studiowania przedmiotów nieobjętych programem studiów oraz wspierania kształcenia studentów z niepełnosprawnościami. Regulamin studiów określa również zasady postępowania w sytuacjach konfliktowych, np. procedury egzaminów komisyjnych, skreśleń z listy studentów. Zasady weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studentów, w tym studentów z niepełnosprawnościami, umożliwiają równe traktowanie, zapewniają bezstronność, rzetelność i przejrzystość procesu weryfikacji oraz wiarygodność i porównywalność ocen, a także określają zasady przekazywania studentom informacji zwrotnej dotyczącej stopnia osiągnięcia efektów uczenia się.

Szczegółowe opisy kryteriów, metod i sposobów weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zamieszczono w sylabusach. Są one dostępne dla studentów na stronie internetowej Wydziału. Ponadto, na pierwszych zajęciach nauczyciel akademicki jest zobowiązany podać do wiadomości studentów przedmiotowe efekty uczenia się, metody, zasady oraz harmonogram zaliczeń wraz z warunkami dopuszczenia do zaliczenia/egzaminu, a także wykaz podstawowej i uzupełniającej literatury oraz godziny konsultacji dostosowane do formy studiów i ewentualnie wymagań osób niepełnosprawnych.

Wyboru metod weryfikacji efektów uczenia się dokonują nauczyciele akademicki – koordynatorzy zajęć, z uwzględnieniem przedmiotowych efektów uczenia się. Każdy z efektów uczenia się przypisany do danych zajęć może być oceniany na podstawie egzaminu, sprawdzianu, pracy pisemnej, projektu, obserwacji pracy studenta (indywidualnej i w grupie), pracy zaliczeniowej, prezentacji, sprawozdania z wykonywanych ćwiczeń, dzienniczka praktyk i in. Aby uzyskać pozytywną ocenę końcową student musi uzyskać pozytywne oceny ze wszystkich przypisanych do przedmiotu efektów uczenia się. Uzyskanie oceny pozytywnej z zajęć/modułu oznacza osiągnięcie przez studenta przedmiotowych efektów uczenia się. Należy podkreślić, że studenci mają możliwość uzyskiwania informacji zwrotnej o ocenach (również w formie elektronicznej) oraz zapoznawania się ze szczegółami oceny danej pracy, m.in. w czasie konsultacji, na każdym etapie studiów.

Po zakończeniu cyklu kształcenia, koordynator lub osoba przez niego upoważniona wypełnia protokół zamieszczony w systemie elektronicznym (e-HMS) oraz generuje formularz weryfikacji efektów kształcenia (WEK), który zawiera rozkład ocen uzyskanych przez studentów oraz pytań pozwalające na określenie stopnia osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się. W formularzu można zaproponować zmiany w sylabusie zajęć.

Weryfikacja efektów uczenia się przypisanych przedmiotom związanym z prowadzoną na Wydziale działalnością naukową pozwala na ocenę przygotowania studentów do prowadzenia działalności badawczej (na studiach pierwszego stopnia) i prowadzenia działalności badawczej (na studiach drugiego stopnia). Natomiast weryfikacja efektów uczenia się przypisanych przedmiotom służącym zdobywaniu kompetencji inżynierskich pozwala na ocenę stopnia ich osiągnięcia przez studentów. Na

Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt dużą uwagę zwraca się na monitorowanie i ocenę osiągnięcia przez studentów kompetencji językowych, odpowiednio na poziomie B2 (na studiach pierwszego stopnia) i B2+ (na studiach drugiego stopnia). Przyjęto następujące metody weryfikacji kompetencji językowych: obserwację pracy studenta (indywidualną i w grupie), ocenę prac pisemnych obejmujących słownictwo ogólne, specjalistyczne i gramatykę, ocenę wypowiedzi ustnych, czytania, słuchania oraz prezentacji, również w formie e-learningowej. Hospitacje zajęć dydaktycznych dokonane przez zespół oceniający w czasie wizytacji potwierdziły właściwą realizację zajęć dydaktycznych (poza jednym wyjątkiem - wykład miał formę prezentacji zagadnień przez studentów, z niewielkim udziałem nauczyciela prowadzącego - zał. nr 5 raportu z wizytacji). Tematyka zajęć była zgodna z treściami opisanymi w sylabusach przedmiotów, a nauczyciele prowadzący zajęcia byli dobrze przygotowani. Potwierdzono poprawność doboru metod i materiałów dydaktycznych oraz właściwe wykorzystanie infrastruktury dydaktycznej.

Prace dyplomowe pozwalają na potwierdzenie osiągnięcia efektów uczenia się na danym poziomie, sprawdzenie i ocenę kompetencji inżynierskich oraz przygotowania studentów do prowadzenia działalności naukowej (na studiach pierwszego stopnia) czy do udziału w działalności naukowej (na studiach drugiego stopnia). Członkowie zespołu oceniającego, w trakcie oceny kierunku, przeanalizowali losowo wybrane prace dyplomowe i etapowe (zał. nr 3, cz. I i II). Prace inżynierskie miały najczęściej charakter prac projektowych, analitycznych bądź eksperckich, natomiast prace magisterskie były pracami o charakterze eksperymentalnym. Strona formalna i merytoryczna większości ocenianych prac dyplomowych nie budziła zastrzeżeń. Treść odpowiadała tematowi pracy, układ był typowy dla opracowań naukowych, z przeglądem piśmiennictwa, częścią metodyczną, opisem wyników, podsumowaniem i wnioskami. Recenzje zarówno opiekunów jak i recenzentów prac były w większości uzasadnione (w kilku przypadkach nieco zawyżone). Tematyka prac była związana z kierunkiem studiów oraz prowadzoną na Wydziale działalnością naukową

Spośród ocenionych przez zespół 9 prac inżynierskich dwie nie spełniały kryteriów prac inżynierskich, jedna z nich miała charakter opisowy, a druga była pracą przeglądową. Spośród 9 prac magisterskich jedna praca nie spełniała kryteriów pracy magisterskiej właściwych dla kierunku i profilu studiów, a inna pracy, a tematyka innej była w małym stopniu powiązana z kierunkiem studiów (zał. nr 3, cz. II).

Szczegółowa ocena 10 wybranych prac etapowych na studiach pierwszego i drugiego stopnia (stacjonarnych i niestacjonarnych) wykazała zgodny z sylabusami przedmiotów dobór tematyki prac oraz metod weryfikacji przedmiotowych efektów uczenia się. Oceny prac etapowych w większości były zróżnicowane w skali od 3.0 do 5.0 i zasadne. Pośrednim potwierdzeniem uzyskiwania przez studentów kierunku efektów uczenia się jest ich zaangażowanie w działalność naukową prowadzoną na Wydziale, czego wymiernym efektem są współautorskie prace naukowe oraz prezentacje wyników badań na sesjach Studenckich Kół Naukowych czy konferencjach. Ważnym elementem procesu weryfikacji efektów uczenia się i bezpośrednim dowodem ich osiągnięcia są losy absolwentów. Z analizy dokumentów dostarczonych przez Uczelnię wynika np., że większość absolwentów studiów pierwszego stopnia, zarówno studiów stacjonarnych jak i niestacjonarnych, osiągnęła wymagane kwalifikacje i pracują w wyuczonym zawodzie lub kontynuują naukę na drugim stopniu studiów (niektórzy w Szkole Doktorskiej).

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Rekrutacja na kierunek hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich prowadzona jest zgodnie z przepisami zawartymi w uchwałach Senatu SGGW w Warszawie. Informacja o zasadach, trybie, warunkach i terminach rekrutacji jest upubliczniana na stronach internetowych Uczelni i Wydziału oraz poprzez inne kanały dystrybucji informacji. System rekrutacji na studia, zarówno pierwszego jak i drugiego stopnia jest przejrzysty, selektywny i bezstronny, zapewniający kandydatom równe szanse w podjęciu studiów i umożliwia dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się. Na Uczelni istnieją procedury potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów oraz uznawania efektów uczenia się uzyskanych w innej uczelni, wprowadzone w życie stosownymi uchwałami Senatu. Zasady i metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich efektów uczenia się są przejrzyste i wiarygodne, co potwierdziła również ocena prac etapowych wykonana przez zespół oceniający. Czytelne i jednoznaczne są także procedury dyplomowania, które zapewniają potwierdzenie efektów uczenia się, uzyskanych przez studentów w trakcie studiów. Analiza losowo wybranych prac dyplomowych upoważnia do stwierdzenia, że stosowane metody prawidłowo weryfikują efekty uczenia się. Można stwierdzić, że na Uczelni stworzono spójny system umożliwiający równe traktowanie kandydatów i studentów, w tym osób z niepełnosprawnościami, zapewniający bezstronność i przejrzystość weryfikacji efektów uczenia się oraz wiarygodność i porównywalność ocen.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich, prowadzonym w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie przedmioty podstawowe i kierunkowe prowadzi łącznie 82 nauczycieli akademickich oraz 11 doktorantów. Podstawę stanowią nauczyciele Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt zatrudnieni w Instytucie Nauk o Zwierzętach (65 osób). Nauczyciele ci w większości mają kwalifikacje w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie zootechnika i rybactwo, a 2 osoby w dyscyplinie nauki biologiczne. Na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich zajęcia prowadzą także nauczyciele zatrudnieni w instytutach: Medycyny Weterynaryjnej, Rolnictwa, Ekonomii i Finansów oraz Biologii. Mają oni kwalifikacje w następujących dyscyplinach naukowych: weterynaria (5 osób), rolnictwo i ogrodnictwo (1 osoba), technologia żywności i żywienia (2 osoby), ekonomia i finanse (3 osoby), nauki biologiczne (8 osób), nauki chemiczne (2 osoby) oraz nauki leśne (1 osoba). Spośród nauczycieli prowadzących zajęcia na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich 6 posiada tytuł naukowy profesora, 23 stopień naukowy doktora habilitowanego, 45 stopień naukowy doktora i 8 tytuł zawodowy magistra. W realizacji części zajęć z niektórych przedmiotów uczestniczą także praktycy z otoczenia Uczelni. W strukturze kompetencji kadry dydaktycznej dominuje dyscyplina naukowa zootechnika i rybactwo (ponad 70% osób), do której został przyporządkowany kierunek hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich. Udział

nauczycieli z kompetencjami w innych specjalnościach umożliwia kompleksowe kształcenie studentów, przy czym ich kompetencje mieszczą się w dyscyplinach, dobrze uzupełniających dyscyplinę zootechnika i rybactwo (weterynaria, rolnictwo i ogrodnictwo, technologia żywności i żywienia, ekonomia i finanse, nauki biologiczne, nauki chemiczne oraz nauki leśne). Z analizy dorobku naukowego nauczycieli akademickich wynika, że mają oni kompetencje do nauczania powierzonych im przedmiotów, uzasadnione prowadzonymi badaniami. Nauczyciele akademicy mają aktualny i udokumentowany dorobek naukowy, merytorycznie zgodny z treściami kształcenia prowadzonych przez nich przedmiotów. W dorobku nauczycieli akademickich znajdują się też liczne podręczniki, przewodniki i skrypty. Z materiałów dołączonych do raportu samooceny wynika, że w latach 2017-2021 opublikowano 19 pozycji o charakterze naukowo-dydaktycznym. Przedmioty kierunkowe prowadzone są przez nauczycieli akademickich specjalizujących się i realizujących badania naukowe w obszarze wiedzy, odpowiadającej treściom prowadzonych przez nich przedmiotów. W podejmowaniu decyzji o obsadzie zajęć dydaktycznych wykorzystywane są wyniki analizy anonimowej ankiety studenckiej w zakresie oceny realizacji zajęć dydaktycznych oraz wyniki hospitacji zajęć. Z informacji uzyskanych w czasie wizytacji wynika, że dokonywana jest weryfikacja kompetencji nauczycieli akademickich do prowadzenia poszczególnych przedmiotów. Prowadzona jest ona w oparciu o dorobek naukowy pracowników. Kierownicy jednostek organizacyjnych mają obowiązek prowadzenia nadzoru nad rozwojem i kształceniem kadry naukowej oraz nad prawidłowością funkcjonowania jednostki w zakresie przebiegu procesu dydaktycznego. Powierając przedmiot koordynatorowi weryfikuje się jego dorobek naukowy. Koordynator dobiera do prowadzenia przedmiotu kompetentne osoby, które mają dorobek w zakresie treści nauczania przedmiotu, niekoniecznie z tej samej jednostki organizacyjnej. Podano przykłady przedmiotów prowadzonych przez nauczycieli z różnych jednostek organizacyjnych: *siedliskoznawstwo* (nauczyciele z Instytutu Biologii oraz z Instytutu Nauk o Zwierzętach), *wystawy zwierząt* (nauczyciele z Katedry Hodowli Zwierząt, z Katedry Genetyki i Ochrony Zwierząt oraz z Samodzielnego Zakładu Ichtologii i Biotechnologii w Akwakulturze). Zajęcia, umożliwiające osiągnięcie przez studentów kompetencji inżynierskich prowadzone są przez nauczycieli z tytułem zawodowym inżyniera, w tym głównie inżyniera zootechnika, a w mniejszym stopniu także inżyniera technologa żywności i żywienia, inżyniera rolnictwa oraz chemii. W realizacji zajęć z niektórych przedmiotów o dużym nachyleniu praktycznym biorą udział przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego. Z materiałów dołączonych do raportu samooceny wynika, że doświadczenie specjalistów praktyków wykorzystywano w nauczaniu wielu przedmiotów. Należą do nich takie przedmioty jak: *chów i hodowla zwierząt ex situ, trendy w hodowli zwierząt, restytucja i czynna ochrona zwierząt, organizacja hodowli otwartej i zamkniętej zwierząt dzikich, wsparcie z udziałem zwierząt, żywienie zwierząt drapieżnych, żywienie zwierząt roślinożernych i wszystkożernych, organizacja hodowli otwartej i zamkniętej zwierząt dzikich, prawodawstwo w zakresie ochrony przyrody, zachowanie psów, Ameryka Łacińska - zarys historii, kultury i religii, wystawy psów, podstawy szkolenia zwierząt, chów zwierząt w ogrodach zoologicznych, terapie behawioralne, żywienie i dietetyka zwierząt, ornitologia, prewencja weterynaryjna i bezpieczeństwo żywności pochodzącej od zwierząt dzikich, hodowla zwierząt łownych, czynna ochrona przyrody, małe ssaki – chów i utrzymanie oraz seminarium dyplomowe*. W raporcie samooceny poinformowano, że zgodnie z Regulaminem Studiów, w SGGW wykłady prowadzą nauczyciele akademicy z tytułem profesora lub stopniem doktora habilitowanego, a także posiadający duże doświadczenie i wiedzę pozytywnie zaopiniowani przez Radę Programową nauczyciele ze stopniem doktora. Tak jest także na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich. W nielicznych przypadkach prowadzenie części wykładów powierzono jednak osobom nie posiadającym stopnia naukowego. Tak jest w przypadku przedmiotów: *żywienie zwierząt roślinożernych i*

wszystkożernych (pierwszy stopień/stacjonarne), *wystawy zwierząt* (drugi stopień/ stacjonarne), *alternatywne modele biologiczne* (drugi stopień/stacjonarne), *ekotoksykologia i waloryzacja środowiska* (drugi stopień /stacjonarne), *embriologia i histologia zwierząt* (pierwszy stopień /stacjonarne). Wykłady powierzane osobom bez stopnia naukowego prowadzone są jednak na ogół w niewielkim wymiarze, zwykle obejmującym tylko część wykładów danego przedmiotu. Obciążenia godzinowe poszczególnych nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia umożliwia prawidłową realizację zajęć, nauczyciele akademicy i inne osoby prowadzące zajęcia są przygotowani do prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, a realizacja zajęć jest kontrolowana przez uczelnię. Nauczyciele akademicy, prowadzący zajęcia dydaktyczne na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich wykazują dużą aktywność naukową i mają osiągnięcia naukowe, wyróżniające się w skali Uczelni. Z materiałów dołączonych do raportu samooceny wynika, że w okresie objętym oceną opublikowano łącznie 274 prace oryginalne, w tym 150 w czasopismach ze współczynnikiem wpływu *Impact factor*. Większość nauczycieli, prowadzących zajęcia dydaktyczne na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich to specjaliści z zakresu zootechniki i rybactwa, publikujący wyniki swoich badań w renomowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym lub ogólnopolskim, którzy uczestniczą w realizacji projektów badawczych, finansowanych ze źródeł zewnętrznych (projekty: NCN, Funduszy Norweskich, NAVA oraz projekty w ramach COST oraz Horyzont 2020). Nauczyciele akademicy mają liczne zgłoszenia patentowe. W latach 2018-2021 uzyskano 33 patenty i 2 wzory użytkowe oraz przeprowadzono 8 wdrożeń. Można zatem stwierdzić, że kompetencje, doświadczenie i kwalifikacje oraz wystarczająca liczba nauczycieli akademickich, prowadzących zajęcia ze studentami, zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, założonych dla kierunku studiów hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich. Wśród nauczycieli akademickich, prowadzących zajęcia dydaktyczne na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich widoczny jest rozwój naukowy, dokumentujący podnoszenie kwalifikacji naukowych i dydaktycznych. W latach 2016-2021 stopień naukowy doktora uzyskało 13 nauczycieli akademickich, a stopień doktora habilitowanego uzyskało 12 osób. Większość stopni doktora (10) i doktora habilitowanego (9) zostało nadanych w dyscyplinie naukowej zootechnika i rybactwo, do której przypisano kierunek studiów hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich. W ostatnich 2 latach 3 nauczycieli akademickich, prowadzących zajęcia dydaktyczne na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich uzyskało tytuł naukowy profesora nauk rolniczych, w obszarze merytorycznym dyscypliny naukowej zootechnika i rybactwo.

Rzeczywisty rozwój naukowy nauczycieli akademickich wspiera polityka kadrowa Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego. Władze Uczelni starają się tworzyć warunki rozwoju naukowego poprzez obniżanie pensum dydaktycznego dla pracowników realizujących granty naukowe oraz poprzez system nagród przyznawanych za działalność naukową. W SGGW działa także motywacyjny system wynagrodzeń, promujący najlepszych naukowców poprzez zwiększenie rocznych wynagrodzeń, który regulowany jest Zarządzeniem nr 39 Rektora Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, z dnia 19 września 2019 roku, w sprawie wprowadzenia regulaminu wynagradzania pracowników SGGW oraz system wsparcia finansowego dla naukowców i zespołów badawczych, regulowany Zarządzeniem nr 36 Rektora Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, z dnia 14 kwietnia 2021, w sprawie Systemu Wsparcia Finansowego dla Naukowców i Zespołów Badawczych w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego. Priorytetem polityki kadrowej jest zatrudnianie najlepszych kandydatów, wspieranie ich rozwoju oraz stymulowanie poprzez system wsparcia, wyróżnień i nagród. Zatrudnienie dostosowywane jest do liczby studentów. Polityka kadrowa zakłada, że zatrudnianie osób, dla których

Uczelnia nie jest podstawowym miejscem pracy, możliwe jest tylko w wyjątkowych przypadkach i tylko w wyjątkowych przypadkach (np. kierowanie grantem) przedłużane jest zatrudnienie samodzielnych pracowników naukowym z tytułem profesora w wieku powyżej 70 roku życia. Nie przedłuża się zatrudnienia pracownikom dydaktycznym tj. wykładowcom lub starszym wykładowcom, zatrudnionym na czas określony. Polityka kadrowa obejmuje rozwiązywanie konfliktów. Narzędziem weryfikacji kompetencji dydaktycznych i naukowych jest bieżąca i okresowa ocena nauczycieli akademickich oraz studencka ocena zajęć dydaktycznych. Z raportu samooceny wynika, że nauczyciele prowadzący zajęcia dydaktyczne na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich, podlegają bieżącej ocenie przez bezpośrednich przełożonych oraz przez Wydziałowy Zespół ds. jakości kształcenia, który przeprowadza hospitacje zajęć dydaktycznych. W pracach Wydziałowego Zespołu ds. jakości kształcenia uczestniczą studenci, a jednym z trzech członków sporządzających protokół z hospitacji zajęć jest student uczestniczący w ocenianych zajęciach. Studenci wpływają na ocenę jakości prowadzonych zajęć i prowadzącego przedmiot, wypełniając elektroniczną, anonimową ankietę. W okresowej ocenie kadry naukowo-dydaktycznej stosuje się kryteria opisane w Regulaminie oceny nauczyciela akademickiego, zgodnie z Uchwałą nr 74 - 2016/2017 Senatu Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, z dnia 26 czerwca 2017 roku w sprawie Regulaminu oceny nauczyciela akademickiego w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Ocena okresowa obejmuje działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną. W zakresie działalności naukowej nauczyciel akademicki uzyskuje punkty za publikacje naukowe, monografie, prace popularno-naukowe, cytowania, uzyskane granty, patenty i wdrożenia, wykonane ekspertyzy, uzyskane stopnie lub tytuł naukowy, a także za promotorstwo prac doktorskich, wygłoszone referaty, wykonane recenzje, udział w komisjach habilitacyjnych oraz za odbyte staże naukowe. Kryteria oceny działalności dydaktycznej uwzględniają: prowadzenie zajęć w języku obcym oraz zajęcia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, promotorstwo i recenzje zakończonych prac dyplomowych, wydane publikacje dydaktyczne, uzyskane uprawnienia zawodowe, uzyskane granty dydaktyczne oraz zajęcia dydaktyczne realizowane na uczelniach zagranicznych. W ocenie działalności dydaktycznej uwzględniane są też wyniki anonimowej oceny zajęć dydaktycznych dokonywane przez studentów. Oryginalną formą oceny nauczycieli akademickich jest przeprowadzany przez Radę Uczelnianą Samorządu Studentów SGGW plebiscyt „Mistrzowie Edukacji”. Plebiscyt ten funkcjonuje na podstawie regulaminu opracowanego przez Komisję ds. Dydaktyki Rady Uczelnianej Samorządu Studentów SGGW. Jego celem jest wyłonienie, a następnie nagrodzenie i wyróżnienie najlepszych nauczycieli akademickich, którzy poprzez swoją działalność dydaktyczną angażują się w podniesienie jakości kształcenia oraz działalność agend studenckich. Kandydatów zgłaszają studenci i mogą być nimi wszyscy nauczyciele akademiccy SGGW, prowadzący wykłady, ćwiczenia, projekty oraz inne formy zajęć dydaktycznych, którzy mają stopień naukowy minimum doktora. Kandydatów mogą zgłaszać wszyscy studenci studiów pierwszego i drugiego stopnia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych wszystkich kierunków studiów w SGGW. Konkurs jest dwuetapowy. W pierwszym etapie wyłaniany są kandydaci o największej liczbie zgłoszeń z każdego Wydziału SGGW. Otrzymują oni wyróżnienie w kategorii Wydziałowy Mistrz Edukacji. W drugim etapie spośród wytypowanych przez Komisję zgłoszeń, studenci wybierają laureatów konkursu, za pośrednictwem ogólnouczelnianej ankiety dostępnej w Wirtualnym Dziekanacie. Zgłoszenie nauczyciela akademickiego do Konkursu „Mistrz Edukacji” stanowi wyraz docenienia przez studentów jego zaangażowania w dydaktykę i pracę ze studentami. Zwycięstwo w tym konkursie jest traktowane przez nauczycieli akademickich jako szczególne wyróżnienie. Jest ono także wyróżnieniem dla wydziału i stanowi istotny czynnik motywacji do pracy. Nauczyciele, prowadzący zajęcia dydaktyczne na kierunku hodowla i ochrona zwierząt

towarzyszących i dzikich byli w tym konkursie wielokrotnie wyróżniani, uzyskując tytuły: Wydziałowy Mistrz Edukacji (2015, 2016, 2017 i 2018 rok), Mistrz Oryginalności (2016 rok) oraz Mistrz Kół Naukowych (2016 rok).

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Nauczyciele akademicki prowadzący zajęcia na ocenianym kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich mają aktualny i udokumentowany dorobek naukowy w zakresie dyscypliny, do której odniesiono efekty uczenia się, a także kompetencje, umożliwiające prawidłową realizację zajęć, w tym nabywanie przez studentów kompetencji badawczych. Prowadząca zajęcia dydaktyczna kadra jest wystarczająco liczna i wykwalifikowana. Przydział zajęć oraz obciążenie godzinowe nauczycieli akademickich umożliwia prawidłową realizację zajęć. Badania naukowe prowadzone przez pracowników ocenianego kierunku studiów umożliwiają studentom osiągnięcie efektów, związanych z realizacją pracy inżynierskiej i magisterskiej. Obsada zajęć jest prawidłowa. Realizowana polityka kadrowa umożliwia kształtowanie kadry prowadzącej zajęcia, w pełni zapewniającej ich prawidłową realizację, sprzyja rozwojowi nauczycieli akademickich, a także kształtuje warunki pracy stymulujące i motywujące nauczycieli do ustawicznego i wszechstronnego doskonalenia się. Polityka ta sprzyja rozwojowi kadry naukowo-dydaktycznej i jest powiązana z procesem kształcenia na ocenianym kierunku oraz obejmuje rozwiązywanie konfliktów. Aktywność i zaangażowanie kadry kierunku podlega ocenie na podstawie ankiety okresowej oceny pracowników naukowo-dydaktycznych, hospitacji zajęć oraz ankiety studenckiej, a także oryginalnej formy oceny nauczycieli akademickich w postaci uczelnianego plebiscytu Samorządu Studentów SGGW „Mistrzowie Edukacji”. Kadra dydaktyczna realizująca proces kształcenia na ocenianym kierunku ma duży potencjał i dorobek naukowy związany z dyscypliną naukową zootechnika i rybactwo, do której przypisano oceniany kierunek studiów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie przyjęła nową strukturę organizacyjną, wdrożoną także na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt. Struktura ta zakłada istnienie na wydziałach jednostek naukowo-badawczych i jednostek dydaktycznych. W obszarze dyscypliny naukowej zootechnika i rybactwo jednostką naukowo-badawczą jest Instytut Nauk o Zwierzętach, który organizuje i prowadzi badania naukowe w dyscyplinie zootechnika i rybactwo. Jednostką dydaktyczną jest Wydział Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt, który organizuje i prowadzi kształcenie w ramach 3 kierunków studiów, w tym w ramach ocenianego kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich. Taka struktura oddziela wyraźnie zadania dydaktyczne i badawcze.

Instytut Nauk o Zwierzętach jest jednostką naukową, która ma kadre oraz niezbędną infrastrukturę do prowadzenia badań naukowych. W strukturze Instytutu Nauk o Zwierzętach są 3 katedry: Katedra Hodowli Zwierząt, Katedra Genetyki i Ochrony Zwierząt i Katedra Biologii Środowiska Zwierząt i 2 samodzielne pracownie (Samodzielna Pracownia Żywienia Zwierząt i Samodzielna Pracownia Pszczelnictwa) oraz Samodzielny Zakład Ichtiologii i Biotechnologii w Akwakulturze. Bazę dydaktyczną i naukową wykorzystywaną w kształceniu studentów kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich stanowią pomieszczenia, urządzenia i aparatura Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt oraz Instytutu Nauk o Zwierzętach. Większość obiektów dydaktycznych znajduje się w budynku im. prof. Franciszka Staffa przy ul. Ciszewskiego 8. Większość zajęć dydaktycznych studentów kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich realizowana jest w budynkach nowej części kampusu SGGW, zlokalizowanej pomiędzy ulicami: Nowoursynowską, Ciszewskiego i aleją Jana Rodowicza „Anody” oraz w historycznej części kampusu przy ul. Nowoursynowskiej 166, gdzie ma siedzibę i zaplecze Samodzielna Pracownia Pszczelnictwa. Budynki mieszczące aule wykładowe, sale seminaryjne oraz laboratoria i pracownie dydaktyczne położone są w bliskiej od siebie odległości, co ułatwia organizację zajęć dydaktycznych. W pobliżu znajduje się także biblioteka, akademiki i zaplecze gastronomiczne. Stwarza to bardzo dobre warunki logistyczne, umożliwiające efektywne wykorzystanie czasu pracy nauczycieli akademickich i studentów oraz dobre warunki wypoczynku i rekreacji. Zajęcia dydaktyczne dla studentów kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich organizowane są przede wszystkim w głównej siedzibie Wydziału, w budynku im. prof. Franciszka Staffa przy ul. Ciszewskiego 8. Tutaj odbywa się większość wykładów, dla których dobre warunki tworzą dwie duże, bardzo nowoczesne, dobrze wyposażone (nagłośnienie, rzutnik pisma, rzutnik multimedialny z komputerem, tablica i ekran) aule wykładowe, z których każda może pomieścić 240 osób. Przy tym aule te można połączyć tworząc ogromną aulę na 480 osób. Do dyspozycji są także 2 mniejsze sale, na 50 osób każda i 11 sal 32-osobowych. Jednostki organizacyjne Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt mają ponadto 12 małych sal wykładowo-seminaryjnych, w których jest od 16 do 40 miejsc dla studentów. Sale te wyposażone są w tablice i sprzęt audiowizualny stacjonarny lub przenośny. Wydział dysponuje 3 salami komputerowymi, z których każda wyposażona jest w 16-18 stanowisk komputerowych. Komputery mają podstawowe oprogramowanie oraz dostęp do Internetu, umożliwiając korzystanie z zasobów sieciowych. Jednostki organizacyjne Instytutu Nauk o Zwierzętach dysponują wysokiej klasy nowoczesnym sprzętem naukowo-dydaktycznym oraz specjalistycznym oprogramowaniem, umożliwiającym prowadzenie zajęć na wysokim poziomie i osiągnięcie przez studentów założonych efektów uczenia się. Studenci kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich podczas zajęć dydaktycznych i przygotowywania prac dyplomowych korzystają ze specjalistycznego oprogramowania (WinPasze, Winmix, INRAtion 3.x, PhysioEx 9.0, ENDOG, QuantumGIS, MUSCLE, WebCutter2.0, NebCutterv.2.0, BioEdit v.7.0, Primer 3 v. 0.4.0, Cervus 3.0, Structure v.2.3.4, Acces Microsoft Office, WinISI Milko-Scan FT 120, Oprogramowanie ChemStation HPLC Agilent 1100, Oprogramowanie ChemStation GC Agilent 7890, PS IMAGO PRO, Version 10, Observer oraz PS IMAGO PRO i STATGRAPHIC). Zapewniony jest także dostęp studentów do sieci bezprzewodowej oraz do pomieszczeń dydaktycznych, laboratoriów naukowych, komputerowych, specjalistycznego oprogramowania poza godzinami zajęć, w celu wykonywania zadań i realizacji projektów. Instytut Nauk o Zwierzętach ma liczne pracownie i laboratoria naukowe oraz dydaktyczne, wyposażone w nowoczesną aparaturę badawczą, która umożliwi prowadzenie badań naukowych pracownikom Instytutu i ma zastosowanie w pracach badawczych studentów, ważnych dla przygotowania prac dyplomowych. Laboratoria wyposażone są w podstawowy sprzęt laboratoryjny i aparaturę, umożliwiającą studentom indywidualne wykonywanie

części praktycznej ćwiczeń. Ćwiczenia prowadzone są również w laboratoriach dydaktycznych innych instytutów, w tym: w laboratorium chemii w Katedrze Chemii Instytutu Nauk o Żywności, w laboratorium Katedry Nanobiotechnologii Instytutu Biologii, w laboratorium Zakładu Patologii Zwierząt Katedry Patologii i Diagnostyki Weterynaryjnej Instytutu Medycyny Weterynaryjnej, w sali sekcyjnej Zakładu Anatomii Porównawczej i Klinicznej Instytutu Medycyny Weterynaryjnej i w salach dydaktycznych Katedry Agronomii Instytutu Rolnictwa. W nauczaniu języków obcych wykorzystywane są pracownie językowe Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych, wyposażone w podstawowe środki audiowizualne, bibliotekę oraz laboratorium SITA do nauczania języka metodą sugestopedii. SGGW posiada własne obiekty sportowe, w których prowadzone są zajęcia z wychowania fizycznego. Należą do nich: nowoczesny basen z częścią rekreacyjną, 3 sale sportowe, hala do tenisa ziemnego z trzema kortami, dwie sale do aerobiku, siłownia, sauny suche i solarium stojące. Pomieszczenia dydaktyczne Instytutu Nauk o Zwierzętach spełniają wymogi przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, zapewniają bezpieczeństwo sanitarne oraz są dostosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych. Budynki wielopoziomowe wyposażone są w windy. Do wejść budynków, w szczególności do budynków dydaktycznych, prowadzą utwardzone dojścia i podjazdy z poręczami. Wejścia do budynków zaopatrzone są w drzwi automatyczne z napędem mechanicznym. W budynku znajdują się toalety także przystosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Uczelnia ma dwa domy studenckie oferujące pokoje i segmenty przystosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Do potrzeb osób z niepełnosprawnościami przystosowane są także obiekty kompleksu sportowego SGGW. Dla studentów z niepełnosprawnościami organizowane są grupowe zajęcia rehabilitacyjne, które prowadzone są w salach sportowych i na basenie. Biblioteka Główna dysponuje specjalistycznym stanowiskiem komputerowym dedykowanym osobom niedowidzącym i słabowidzącym oraz powiększalnikiem stacjonarnym i przenośnymi lampami powiększającymi. Zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełne korzystanie z zasobów.

Wydział Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt posiada własne zwierzętarnie i stajnię. W zwierzętarniach prowadzone są ćwiczenia dla studentów kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich. Tutaj niektórzy studenci prowadzą badania służące realizacji prac dyplomowych. W kampusie jest także: podchowalnia ryb z zamkniętym obiegiem wody, sala akwarystyczna, dwie zwierzętarnie przeznaczone do utrzymania i hodowli wybranych grup bezkręgowców, dwie wylęgarnie i podchowalnie raków, myszarnia, przepiórkarnia, pasieczysko pasieki doświadczalnej i sokolarnia. Obiekty te dają studentom kontakt z drobnymi zwierzętami i umożliwiają prowadzenie ćwiczeń praktycznych i prac badawczych. W odległości 3 km od siedziby Wydziału znajduje się stajnia z krytą ujeżdżalnią. Instytut Nauk o Zwierzętach ma także 2 Zakłady Doświadczalne, w których utrzymywane są głównie zwierzęta gospodarskie. W Rolniczym Zakładzie Doświadczalnym Wilanów-Obory, położonym w odległości 13 km od siedziby Wydziału, znajdują się fermy: bydła mlecznego, trzody chlewnej, drobiu i królików. Rolniczy Zakład Doświadczalny w Żelaznej (około 70 km od siedziby Wydziału) ma doświadczalną fermę owiec i kóz. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego dysponuje nowoczesną biblioteką, która udostępnia studentom dostęp do zasobów bibliotecznych gromadzonych przez wiele lat. Biblioteka Główna SGGW ma w swoich zbiorach około 505 000 tytułów, w tym: druki zwarte – 245 729 woluminów, czasopisma – 172 745 woluminów oraz zbiory specjalne – 107 116 jednostek. Biblioteka prenumeruje 556 czasopism, w tym 175 pozycji zagranicznych i zapewnia dostęp do 58 pełnotekstowych, abstraktowych oraz faktograficznych baz danych. Biblioteka umożliwia dostęp online do 123 644 tytułów czasopism i 332 724 książek. Zapewnia też dostęp do bezpłatnych baz danych i publikacji, do których należą: pełnotekstowa baza EBSCO, baza ScienceDirect, Infona,

SpringerLink, ProQuest, Wiley Online Library, Oxford Journals, JSTOR, EMIS, Nature, Springer oraz abstraktowych baz danych: platforma Web of Science obejmuje różne bazy danych produkowane przez firmę Thomson Reuters, w tym bazy abstraktowo-bibliometryczne, tzw. Indeksy cytowań, Scopus - wielod dziedzinowa baza danych, tworzona przez wydawnictwo Elsevier, Biological Abstracts, CAB Abstracts. W Bibliotece mieści się: Wypożyczalnia Studencka, Czytelnia i Wypożyczalnia Międzybiblioteczna, Oddział Informacji Naukowej oraz Informacja Katalogowa. Biblioteka Główna jest dużym obiektem, ma 9500 m² powierzchni użytkowej. W budynku Biblioteki Głównej jest 674 miejsc dla czytelników, 25 stanowisk komputerowych z dostępem do katalogowych baz danych, 87 stanowisk komputerowych z dostępem do Internetu, stanowisko dla osób niedowidzących i słabowidzących, pętle indukcyjne ułatwiające kontakt z osobami z aparatami słuchowymi, wielofunkcyjne stanowisko z regulowaną wysokością dla osób z różnymi niepełnosprawnościami. Studenci kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich mogą również korzystać z wydzielonej biblioteki prof. Witolda Pruskiego. W bibliotece tej zgromadzono kolekcję pism o tematyce jeździecko-hodowlanej oraz archiwum naukowe. Biblioteka ta liczy około 2 tysiące tomów, które wykorzystywane są przez studentów, przygotowujących prace o tematyce związanej z końmi. Biblioteka Główna SGGW ma własną stronę internetową, która umożliwia przeszukiwanie wszystkich zasobów biblioteki. W zasobach biblioteki powinny znajdować się przede wszystkim pozycje polecane studentom w sylabusach jako literatura obowiązkowa. Biblioteka posiada w zbiorach większość pozycji, polecanych w sylabusach studentom kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich i często jest to duża liczba pozycji. Na przykład do przedmiotu *embriologia i histologia zwierząt* polecane są trzy pozycje literatury obowiązkowej: Bielańska-Osuchowska Z. 2001. Embriologia. PWRiL (dostępna w wypożyczalni w 32 egzemplarzach), Sawicki W. 2000. Histologia. PZWL (dostępna w wypożyczalni w 30 egzemplarzach) oraz Bielańska-Osuchowska Z. 2004. Zarys organogenezy. Różnicowanie się komórek w narządach. PWN (dostępna w wypożyczalni w 21 egzemplarzach). Są jednak przypadki braku w zasobach bibliotecznych literatury polecanej w sylabusie przedmiotu. Do takich należy pozycja Bioasekuracja w hodowli zwierząt, w przemyśle paszowym i spożywczym, T. Bakuła, Wydawnictwo UWM, 2014, polecana w sylabusie przedmiotu *bioasekuracja zwierząt*. W czasie wizytacji Uczelnia poinformowała, że za zapisy w sylabusach przedmiotów odpowiadają koordynatorzy przedmiotów i to oni decydują o polecanej studentom literaturze tematu. Każdy nauczyciel ma możliwość sprawdzenia on-line liczby egzemplarzy książek dostępnych w bibliotece i w razie potrzeby zgłoszenia konieczności zakupu. Poinformowano także, iż mimo że w niektórych sylabusach są podane przez koordynatorów pozycje literatury, których nie ma w bibliotece SGGW, to nigdy studenci ani w ankietach, ani we wnioskach czy rozmowach nie zwracali uwagi na utrudniony dostęp do literatury.

W Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego podejmowane są działania na rzecz zapewnienia jakości kształcenia. Uwzględniają one przeglądy infrastruktury dydaktycznej, bibliotecznej i informatycznej oraz wyposażenia technicznego pomieszczeń, środków i pomocy dydaktycznych, w których uczestniczą studenci. Z raportu samooceny wynika, że baza naukowa i dydaktyczna wykorzystywana do prowadzenia kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich jest stale monitorowana, rozbudowywana i modernizowana. Za monitorowanie stanu bieżącego aparatury odpowiadają osoby odpowiedzialne za poszczególne aparaty i urządzenia wraz z kierownikiem jednostki Instytutu, w której znajduje się aparat. W Instytucie Nauk o Zwierzętach za stan techniczny pomieszczeń odpowiedzialny jest dział gospodarczy budynku oraz Dyrektor Instytutu, kierownicy jednostek organizacyjnych oraz opiekunowie poszczególnych sal i pracowni. Kierownicy katedr zgłaszają bieżące potrzeby oraz wnioski remontowe i modernizacyjne, które po zweryfikowaniu przez dyrektora instytutu przekazywane są do Kanclerza Uczelni w celu podjęcia decyzji o ich realizacji ze środków ogólnouczelnianych. W raporcie

samooceny podano przykłady takich działań. Przykładem jest utworzenie obiektu Pracowni Pszczelnictwa i Sekcji Sokolniczej Instytutu Nauk o Zwierzętach, z przeznaczeniem na działalność naukowo-dydaktyczną, związaną z hodowlą pszczół i sokołów. Prowadzone są także kontrole pomieszczeń dydaktycznych pod kątem ich przygotowania do nowego roku akademickiego. Kontrole prowadzi dziekan wydziału, kierownik działu gospodarczego oraz pracownik Inspektoratu BHP. Stan i wyposażenie pracowni dydaktycznych jest na bieżąco uzupełniany w ramach środków własnych poszczególnych jednostek lub środków ogólnouczelnianych. Prowadzone są okresowe przeglądy infrastruktury dydaktycznej i naukowej, w których uczestniczą studenci oraz przeglądy wyposażenia technicznego pomieszczeń, a także sprawności urządzeń i aparatury.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie zapewnia sale wykładowe, specjalistyczne pracownie dydaktyczne oraz laboratoria dydaktyczne i naukowe adekwatne do potrzeb, wynikających z prowadzenia kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich. Ich liczba i wyposażenie zgodne jest z potrzebami procesu nauczania i uczenia się na ocenianym kierunku studiów. Udostępniana infrastruktura umożliwia osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej oraz prawidłową realizację zajęć. Infrastruktura informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, pomoce i środki dydaktyczne, aparatura badawcza oraz specjalistyczne oprogramowanie nie odbiegają od aktualnie używanych w działalności naukowej oraz umożliwiają prawidłową realizację zajęć określonych programem studiów. Liczba, wielkość i układ pomieszczeń dydaktycznych, ich wyposażenie techniczne, liczba stanowisk badawczych i komputerowych są wystarczające względem liczby studentów oraz liczebności grup i umożliwiają prawidłową realizację zajęć. Studenci kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich mają zapewniony dostęp do sieci bezprzewodowej oraz do pomieszczeń dydaktycznych, laboratoriów naukowych, komputerowych i specjalistycznego oprogramowania. Infrastruktura dydaktyczna, naukowa i biblioteczna dostosowana jest do potrzeb osób niepełnosprawnych w sposób zapewniający pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej. Zasoby biblioteczne obejmują tematycznie dyscypliny naukowe związane z ocenianym kierunkami studiów i umożliwiają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej. Prowadzone są okresowe przeglądy infrastruktury dydaktycznej i naukowej, w których uczestniczą studenci oraz przeglądy wyposażenia technicznego pomieszczeń, a także sprawności urządzeń i aparatury.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Władze i nauczyciele akademicy ocenianego kierunku współpracują z podmiotami zewnętrznymi przede wszystkim z Warszawy i regionu, jednak wspólne działania z otoczeniem społeczno-gospodarczym mają zasięg ogólnopolski. W ramach kształcenia na kierunku Hodowla i Ochrona Zwierząt Towarzystających i Dzikich, Uczelnia nawiązała współpracę z instytucjami działającymi w obszarze nauk rolniczych i przyrodniczych oraz pracodawcami w celu zintegrowania edukacji z rynkiem pracy.

Realizacja współpracy jest możliwa dzięki działaniu zespołu interesariuszy zewnętrznych, który tworzą przedstawiciele podmiotów gospodarczych. Zespoły interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych stanowią forum wsparcia i współpracy Uczelni z podmiotami związanymi z rolnictwem poprzez organizowanie wspólnych spotkań celem poznania wzajemnych oczekiwań.

Spotkania z interesariuszami odbywają się w zależności od potrzeb, ale nie rzadziej niż jeden raz w roku. Spotkania pracodawców z nauczycielami akademickimi często odbywają się także indywidualnie. Pracodawcy opiniują i doradzają władzom w sprawach kształcenia studentów, co potwierdzają protokoły z posiedzeń. Interesariusze zewnętrzni biorą udział w kreowaniu strategii Uczelni.

Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia odbywa się na wielu płaszczyznach i jest zorientowana na tworzenie i wdrażanie innowacji do programów studiów oraz zapewnienia stabilnego systemu kształcenia studentów. Współpraca dotyczy również wzajemnego podejmowania inicjatyw zmierzających do realizacji wspólnych prac badawczych, ustalaniu strategii rozwojowych, realizacji zajęć w placówkach, sprawowania opieki nad studentami podczas realizacji praktyk zawodowych oraz opiniowania programu kształcenia głównie w zakresie efektów uczenia.

Współpraca z podmiotami zewnętrznymi, którą uczelnia nawiązała, umożliwia pozyskiwanie w przyszłości kadry posiadającej wysokie kwalifikacje i doświadczenie zawodowe zdobyte poza Uczelnią, co sprzyja wymianie doświadczeń dydaktycznych, naukowych oraz związanych z potrzebami społecznymi i rynkiem pracy. Sugestie przedstawicieli rynku pracy oraz nauczycieli akademickich wpływają na modyfikację planu studiów, jak również na sposób realizacji efektów uczenia się. Uczelnia analizuje oczekiwania pracodawców wobec absolwentów ocenianego kierunku, a następnie uwzględnia je w procesie kształcenia co pozwala na odpowiednie przygotowanie absolwentów do aktualnych potrzeb rynku pracy. Na skutek sugestii pracodawców wprowadzono na I stopniu 3 dodatkowe efekty uczenia się oraz na II stopniu dwa w obszarze organizacji stanowisk pracy oraz umiejętności pracy w grupie oraz kreatywności. Ponadto zwiększono liczbę godzin języka obcego.

Uczelnia nawiązała kontakt z jednostkami, które mogą być potencjalnym miejscem zatrudnienia dla absolwentów. Przedstawiciele reprezentujący: Lasy Miejskie w Warszawie, Miejski Ogród Zoologiczny, Ośrodek Hodowli w Biebrzańskim Parku Narodowym, Schronisko „Na Paluchu” w Warszawie, Miejski Ogród Zoologiczny w Kłodzku, Instytut Rybactwa Śródlądowego, Lasy Państwowe - Puszcę Borecką, Stowarzyszenie Zwierzęta Ludziom oraz Kampinoski Park Narodowy potwierdzili podczas spotkania z zespołem oceniającym, iż Uczelnia jest otwarta na współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym i wykazuje liczne inicjatywy służące dostosowaniu procesu kształcenia do potrzeb rynku pracy, m.in. umożliwia wykonywanie wspólnych badań czego efektem jest 6 publikacji, 8 zgłoszeń patentowych oraz 3 aplikacje produktów.

Przebieg współpracy Uczelni z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego jest monitorowany, a lista pracodawców jest poszerzana w zależności od potrzeb rynku pracy. Monitorowanie poziomu współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym na kierunku Hodowla i Ochrona Zwierząt Towarzystających i Dzikich dokonywane jest okresowo przez pracowników katedry, przedstawicieli interesariuszy i studentów. Celem oceny wewnętrznej jest poznanie słabych i mocnych stron obszaru kształcenia.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Jednostka wykazuje się aktywną współpracą z otoczeniem społecznym i gospodarczym w procesie kształcenia. Pracodawcy są włączani w proces budowania oferty edukacyjnej służący rozwijaniu programów studiów w oparciu o aktualne potrzeby rynku pracy. Jednostka jest otwarta na współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Pracodawcy mają możliwość wnioskowania do Władz Uczelni o wprowadzenie zmian do programu studiów, które są następnie dyskutowane, analizowane i po wspólnych uzgodnieniach wdrażane. Poziom współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym jest stale monitorowany.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Koncepcja kształcenia zakłada przygotowanie absolwentów do potrzeb współczesnego rynku pracy, funkcjonującego w środowisku międzynarodowym i że absolwentom niezbędna jest umiejętność działania w społeczeństwie wielokulturowym oraz znajomość języków obcych. Umiędzynarodowienie kształcenia w koncepcji Wydziału jest narzędziem doskonalenia takich umiejętności. Do umiędzynarodowienia kształcenia studenci kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich przygotowani są przez obowiązkową naukę języka obcego, która prowadzona jest na studiach pierwszego i drugiego stopnia oraz poprzez naukę języka angielskiego w zakresie słownictwa specjalistycznego. Ukończenie dwusemestralnego kursu języka obcego na studiach pierwszego stopnia zakłada opanowanie języka obcego na poziomie B2 oraz efektywne posługiwanie się tym językiem w zakresie czterech sprawności (słuchanie, mówienie, czytanie i pisanie). Od roku akademickiego 2019/2020 do programu studiów wprowadzony został język angielski kierunkowy w wymiarze 30 godzin. Na studiach drugiego stopnia studenci pogłębiają umiejętności językowe w ramach fakultetów realizowanych w języku angielskim w wymiarze 60 godzin. W raporcie samooceny poinformowano, że do wyboru były cztery takie przedmioty z zakresu dyscypliny naukowej zootechnika i rybactwo (Active nature protection part 1, Active nature protection part 2, Histology of vertebrate feeds oraz Feeding and genetically modified organisms). Znajomość języka obcego wymagana jest na etapie przygotowania pracy dyplomowej. Wprowadzono wymagania, że w pracy inżynierskiej literatura obcojęzyczna musi stanowić nie mniej niż 30% piśmiennictwa, a dla pracy magisterskiej wymagane jest 70% takich pozycji. Z przeglądu wybranych prac dyplomowych udostępnionych w czasie wizytacji wynika, że na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich wymagania te są przestrzegane.

Jako elementy umiędzynarodowienia Wydział Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt wskazuje: uczestnictwo kadry dydaktyczno-naukowej w wyjazdach zagranicznych w celach naukowych i

dydaktycznych, udział studentów i doktorantów w konferencjach międzynarodowych, wymianę kadry dydaktyczno-naukowej między uczelnianymi jednostkami badawczymi, wymianę studencką w ramach programów wymiany międzynarodowej, w tym w ramach programu Erasmus, Ceepus i innych oraz przez udział studentów w praktykach zagranicznych. Umieździarodowieniu procesu kształcenia studentów sprzyja zwiększenie wymiaru godzin przedmiotów w językach obcych ze 120 do 150 na studiach stacjonarnych pierwszego stopnia, wprowadzenie obowiązku cytowania literatury obcojęzycznej w pracach dyplomowych oraz udział studentów w seminariach prowadzonych przez osoby zaangażowane w projekty międzynarodowe. Studenci oraz kadra naukowo-dydaktyczna kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich uczestniczą w międzynarodowej wymianie w ramach programów stypendialnych i szkoleniowych. W proces kształcenia studentów kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich włączani są profesorowie wizytujący w ramach krótko- i długoterminowych pobytów na Uczelni. Do raportu samooceny Uczelnia dołączyła przykłady wykładów na spotkaniach referatowo-dyskusyjnych, wygłoszonych przez wykładowców zagranicznych. Reprezentowali oni między innymi następujące ośrodki akademickie: University of California, Berkeley, USA; Kazachski Uniwersytet Agro-Techniczny w Astanie, Kazachstan; Hy-Line International Iowa State University, USA; Kalinga Centre for Rainforest Ecology, Karnataka, Indie; International Union for Conservation of Nature, IUCN, USA; Educons University, Sremska Kamenica, Serbia oraz Suranaree University of Technology, Tajlandia. Z informacji pozyskanych w czasie wizytacji wynika, że w latach 2016-2021 zaprezentowano około 10 takich wykładów. W każdym z nich uczestniczyło od 28 do 44 studentów kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich. Umieździarodowienie procesu kształcenia na Wydziale wspiera projekt POWER „Sukces z natury – kompleksowy program podniesienia jakości zarządzania procesem kształcenia i jakości nauczania Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie”, w którym uczestniczą studenci. Na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt w ramach tego programu realizowane są 2 zadania. Zadanie 23 w module 1, dotyczące zwiększenia udziału zagranicznej kadry akademickiej w procesie nauczania oraz zadanie 10 w module 2, dotyczące organizowania szkoleń podnoszących kompetencje studentów i studentek Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt, w tym kompetencje językowe. Studenci kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich mają możliwość odbycia części studiów na uczelniach zagranicznych i część z nich z tej możliwości korzysta. Z danych załączonych do raportu samooceny i informacji uzyskanych w czasie wizytacji wynika, że w latach akademickich 2016/2017-2021/2022 z możliwości takiej skorzystało 31 studentów. Większość tych studentów studiowała za granicą przez jeden semestr, dwie osoby zrealizowały w uczelniach zagranicznych aż trzy semestry (łącznie na studiach pierwszego i drugiego stopnia), a sześć osób korzystało z wyjazdów Erasmus dwukrotnie (do dwóch różnych krajów). Mobilność studentów kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich wiąże się ze wsparciem programu edukacyjnego Erasmus+, który na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt ma wiodące znaczenie we wspieraniu umieździarodowienia procesu kształcenia. Studenci kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich mają możliwość wyboru zagranicznego ośrodka akademickiego, w którym chcą odbyć część studiów. W latach 2016-2021 korzystali oni z następujących ośrodków naukowych: Czech University of Life Sciences Prague (Czechy), Szent István Egyetem (Węgry), Aarhus University (Dania), Universitat Politècnica de Valencia (Hiszpania), FESIA: El Purpan, Toulouse, France (Francja), Trakia University (Bułgaria), Universidade de Trás-os-Montes e Alto Douro (Portugalia), The University of Agricultural Sciences and Veterinary Medicine Lası (Rumunia) oraz Estonian University of Life Sciences (Estonia). W ramach wyjazdów zagranicznych studenci mogą realizować także praktyki zawodowe. Praktyka musi być związana z kierunkiem studiów i może być realizowana jako praktyka

obowiązkowa, w ramach programu studiów lub jako praktyka nieobowiązkowa – ponadprogramowa, która zaliczana jest do indywidualnych osiągnięć studenta, wpisywanych do suplementu dyplomu. Z raportu samooceny i załączonych do niego materiałów wynika, że w latach 2016-2021 za granicą praktyki odbyło 10 studentów kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich – wszystkie w Ogrodzie Zoologicznym w Pradze (Czechy). Z raportu samooceny wynika, że studenci mogą korzystać również z innych programów międzynarodowej wymiany studentów, takich jak: CEEPUS, Visegrad Scholarship Program oraz w wybranych krajach spoza Unii Europejskiej, na przykład PAX Programme for Academic Exchange (wymiana studentów studiów pierwszego i drugiego stopnia w ramach umowy pomiędzy SGGW w Warszawie i National Chung Hsing University w Taichung na Tajwanie). Międzynarodowa aktywność nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich wyraża się różnymi działaniami. Należy do nich uczestnictwo w międzynarodowych programach edukacyjnych, badawczych i szkoleniowych, jak również w konferencjach zagranicznych. Z raportu samooceny i załączonych do niego materiałów wynika, że w latach 2014-2021 odbyli oni 54 wyjazdy zagraniczne w celach naukowych lub dydaktycznych. Nauczyciele akademicy wyjeżdżali głównie do instytucji naukowych w: Czechach, Białorusi, Danii, Chorwacji, Francji, Grecji, Hiszpanii, Indii, Indonezji, Japonii, Kazachstanie, Nowej Zelandii, Rosji, RPA, Rumunii, Serbii, Szwecji, Tajlandii, Turcji, Wielkiej Brytanii oraz w USA. Nauczyciele akademicy prowadzący zajęcia na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich uczestniczą w zagranicznych konferencjach naukowych. Z raportu samooceny wynika, że w 2019 roku wzięli oni udział łącznie w 32 konferencjach zagranicznych, organizowanych w Rosji, Niemczech, Szwecji, Włoszech, Czechach, Argentynie, Ukrainie, Grecji, Białorusi, Belgii, Finlandii, Austrii, Hiszpanii, Turcji, oraz na Malcie. Wyjazdy zagraniczne nauczycieli finansowane są w ramach Własnego Funduszu Stypendialnego, programu Erasmus i innych programów wymiany międzynarodowej. Międzynarodowa aktywność nauczycieli akademickich wyraża się także w zagranicznych wyjazdach, związanych z realizacją projektów naukowych oraz z zobowiązań wobec instytucji międzynarodowych. Istotnym elementem umiędzynarodowienia jest realizacja projektów międzynarodowych, które aktualnie prowadzone są w Katedrze Genetyki i Ochrony Zwierząt oraz w Katedrze Hodowli Zwierząt. Elementem umiędzynarodowienia studiów kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich jest także angażowanie w dydaktyce naukowców z ośrodków zagranicznych. W latach 2014 - 2021 na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt były wizyty 32 osób z zagranicy. Wykładowcy zagraniczni podczas swoich wizyt prowadzili od 6 do 30 godzin wykładów oraz przedstawiali profil kształcenia i kierunki badawcze swoich uczelni.

W raporcie samooceny Wydział Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt informuje, że prowadzi ciągły nadzór i monitoring umiędzynarodowienia procesu kształcenia i że dokumentację umiędzynarodowienia gromadzi Koordynator ds. Współpracy Międzynarodowej Instytutu Nauk o Zwierzętach, Koordynator ds. Wymiany Studentów, dziekanat, sekretariat Instytutu, Biuro Współpracy Międzynarodowej oraz Biuro Projektów Strukturalnych. Na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt ocena umiędzynarodowienia procesu kształcenia, jak również wpływu umiędzynarodowienia na program studiów i jego realizację odbywa się raz w roku. Do 2019 roku weryfikacji dokonywał Dziekan Wydziału na podstawie rocznych sprawozdań z działalności międzynarodowej dydaktycznej i badawczej. Obecnie zajmuje się tym Rada Programowa i Rada Dyscypliny. Sprawozdania przygotowywane są na podstawie danych z Biura Współpracy Międzynarodowej na temat mobilności naukowej i dydaktycznej pracowników i danych gromadzonych przez Koordynatora na Wydziale. Na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt powołano Koordynatora ds. Wymiany Studentów, który ma wspierać studentów w zakresie umiędzynarodowienia. W skali Uczelni stopień

umiędzynarodowienia studiów jest weryfikowany na kilku poziomach. Przygotowywane są corocznie sprawozdania dyrektorów instytutów ze współpracy naukowej, stanowiące podstawę przygotowania sprawozdania ze współpracy naukowej, które co roku w kwietniu prezentowane jest na forum Senatu SGGW. Biuro Współpracy Międzynarodowej prowadzi kontrolę realizacji projektów międzynarodowych, związanych z internacjonalizacją nauczania (np. program ERASMUS+). Studenci uczestniczący w wymianie studenckiej wypełniają ankietę, w której mogą ocenić miejsce wyjazdu zagranicznego. Płaszczyzną oceny stopnia umiędzynarodowienia są coroczne sprawozdania przed Senacką Komisją do spraw Współpracy Międzynarodowej, prezentujące aktywność Instytutów i Wydziałów SGGW w tej płaszczyźnie. Omawiane są problemy i poszukiwane są sposoby ich rozwiązania, oraz wypracowywane są dobre praktyki. Podczas tych spotkań dziekani, prodziekani bądź Wydziałowi Koordynatorzy ds. Wymiany Studentów prezentują wyniki przeprowadzonej okresowej weryfikacji wymiany studenckiej. Udział studentów w monitorowaniu i ocenie umiędzynarodowienia procesu kształcenia zapewniony jest przez ich udział organach wydziałowych oraz w Senackiej Komisji do spraw Współpracy Międzynarodowej i w Senacie.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

W Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie stworzono warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku studiów hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich. Rodzaj, zakres i zasięg umiędzynarodowienia kształcenia są zgodne z koncepcją i celami kształcenia na tym kierunku. SGGW współpracuje z wieloma uczelniami zagranicznymi co umożliwia wymianę studentów ocenianego kierunku studiów i nauczycieli akademickich. Wydział Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt przyjmuje licznych wykładowców z zagranicy, studenci kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich korzystają z programów wymiany międzynarodowej. Wydział stara się wspierać oraz promować międzynarodową mobilność studentów i stworzył ofertę kształcenia w ramach przedmiotów prowadzonych w językach obcych. Informacje na temat współpracy zagranicznej są gromadzone i przedstawiane w corocznych sprawozdaniach z działalności międzynarodowej, które podlegają ocenie Rady Programowej i Rady Dyscypliny oraz Senackiej Komisji do spraw Współpracy Międzynarodowej.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

System wsparcia studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, zawodowym, naukowym oraz w wejściu na rynek pracy jest wszechstronny i sprzyja rozwojowi naukowemu z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb studentów. Uczelnia wspiera studentów na wielu płaszczyznach. Jednym

z najistotniejszych elementów takiego wsparcia jest współpraca i bieżący kontakt z wykładowcami. Studenci mają swobodną możliwość konsultacji z nauczycielami akademickimi.

Formą wsparcia studentów w zakresie działalności naukowej są Studenckie Koła Naukowe. Na wydziale funkcjonuje 7 SKN. Zaangażowani studenci prowadzą badania naukowe i prezentują ich wyniki na konferencjach oraz zjazdach. Za wsparcie merytoryczne kół naukowych odpowiedzialny jest opiekun koła oraz nauczyciele akademicy zaangażowani w aktywność naukową. Uczelnia wspiera finansowo rozwój naukowy studentów, finansując realizację projektów jak również pomaga w zdobywaniu funduszy z różnych programów, między innymi ministerialnych. Corocznie organizowana jest konferencja o charakterze interdyscyplinarnym pn. „Przegląd Dorobku Kół Naukowych SGGW” w Warszawie. Studenci ocenianego kierunku byli współautorami 55 manuskryptów znajdujących się w wykazie czasopism naukowych i recenzowanych materiałów konferencyjnych opublikowanych przez Ministra Edukacji i Nauki w dniu 1 grudnia 2021 roku.

Szczególną formą kształcenia wybitnie uzdolnionych i wyróżniających się studentów jest Indywidualny Program Studiów (IPS). Studentowi przypisuje się opiekuna naukowego. Decyzję o przyznaniu IPS podejmuje Dziekan po złożeniu odpowiednich dokumentów, zaś zasady odbywania studiów określa właściwa rada programowa.

Studenci mogą ubiegać się o wszystkie stypendia regulowane przepisami zawartymi w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz na podstawie regulaminu świadczeń dla studentów tj. zapomogi, stypendium dla osób niepełnosprawnych, stypendium socjalne oraz stypendium rektora dla najlepszych studentów. Kryteria przyznawania świadczeń są przejrzyste. W razie problemów, informacji oraz pomocy udzielają pracownicy administracyjni.

Uczelnia umożliwia studentom podjęcie aktywności artystycznych, sportowych, organizacyjnych oraz charytatywnych. Organizowane są liczne wydarzenia, przede wszystkim artystyczne i integracyjne. Studenci mają również możliwość rozwijania kompetencji społecznych poprzez udział w projektach charytatywnych. Możliwe jest również zaangażowanie się w działalność AZS, Ludowego Zespołu Artystycznego PROMNI im. Zofii Solarzowej, Chóru Akademickiego, Chóru Kameralnego, Zespołu Sygnalistów Myśliwskich AKTEON, Orkiestry Reprezentacyjnej, SQER Dance, Akademicki Klub Turystyczny, Klub Żeglarski, Studencki Klub Wspinaczkowy, Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości oraz Akademickiego Stowarzyszenie Katolickie Soli Deo. Za wsparcie studentów w zakresie rozwoju przedsiębiorczości odpowiedzialne jest Centrum Innowacji i Transferu Technologii SGGW, które organizuje spotkania z osobami dzielącymi się doświadczeniem nt. uruchamiania własnej firmy czy przechodzenia ścieżki „od pomysłu do biznesu”. Studium Wychowania Fizycznego SGGW organizuje zajęcia rehabilitacyjne dla studentów z niepełnosprawnością oraz projekt „Integracyjny sport SGGW”, którego celem jest integracja oraz aktywizacja społeczności akademickiej.

Samorząd studencki oraz organizacje studenckie otrzymują odpowiednie wsparcie merytoryczne oraz finansowe. Problemy stwarzają skomplikowane procedury oraz system składania wniosków o dofinansowanie. Rekomenduje się przeprowadzenie szkoleń dla członków organizacji lub przygotowanie poradników, w jaki sposób powinni właściwie uzupełniać oraz składać powyższe wnioski.

Na Wydziale widoczne jest monitorowanie sytuacji oraz wsparcie osób z niepełnosprawnościami poprzez dostosowanie warunków realizacji zajęć, zmian w formie zaliczenia egzaminu oraz zapewniania pomocy technologicznej. Za ogólnouczelniane wsparcie studentów z niepełnosprawnościami odpowiedzialny jest Pełnomocnik Rektora ds. osób niepełnosprawnych, zaś na Wydziale Koordynator ds. studentów niepełnosprawnych. Cenną inicjatywą jest oferowanie bezpłatnej pomocy psychologicznej studentom SGGW.

Studenci mają możliwość wnoszenia skarg i wniosków ustnie w trakcie dyżurów Prodziekana, pisemnie w dziekanacie, w formie elektronicznej (poczta e-mail i platforma MS-Teams) oraz za pośrednictwem opiekuna roku, nauczycieli akademickich lub samorządu studenckiego.

Uczelnia prowadzi działania informacyjne i edukacyjne w zakresie bezpieczeństwa studentów oraz przeciwdziałanie wszelkim formom dyskryminacji i przemocy.

Kompetencje kadry wspierającej proces nauczania i uczenia się, w tym kadry administracyjnej, odpowiadają potrzebom studentów i umożliwiają wszechstronną pomoc w rozwiązywaniu spraw. Studenci otrzymują niezbędne informacje przez cały okres roku akademickiego. Nauczyciele akademicy są dostępni w przypadku problemów i udzielają niezbędnego wsparcia. Pracownicy administracyjni uczestniczą w dodatkowych szkoleniach podnoszących ich kompetencje. Przykładem takiego działania, w związku z nasileniem się problemów w zakresie komunikacji pracownik-student, jest wykład pt. „Komunikacja ze studentem przejawiającym zachowania problemowe”.

Ewaluacja wsparcia studentów w procesie uczenia się nie jest przeprowadzana. Rekomenduje się wprowadzenie okresowych przeglądów procesu wsparcia studentów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Uczelnia prowadzi wsparcie studentów w procesie uczenia się, odpowiada na ich indywidualne potrzeby i sytuację społeczną, przygotowuje do wejścia na rynek pracy, zapewnia dostęp do wszelkich narzędzi umożliwiających działalność naukową, w tym także w sytuacji kształcenia na odległość. Studenci wyróżniający się mają możliwość otrzymania stypendiów oraz nagród. Wsparcie osób z niepełnosprawnościami jest regularnie monitorowane i odpowiednio dostosowywane do zgłaszanych potrzeb. Uczelnia prowadzi działania w zakresie bezpieczeństwa oraz przeciwdziałania formom dyskryminacji. System zgłaszania skarg i wniosków działa prawidłowo. Organizacje oraz samorząd studencki otrzymują wsparcie finansowe i merytoryczne. Wsparcie studentów w procesie uczenia się wymaga systematycznej weryfikacji, zaś informacje zebrane powinny zostać wykorzystane do działań doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie w szeroki sposób przedstawia informacje dotyczące oferty kształcenia poprzez macierzystą stronę internetową oraz poprzez stronę internetową Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt (WHBiO). Informacje dotyczące oferty kształcenia, interesariusze wewnętrzni i zewnętrzni, szczególnie kandydaci na wybrany kierunek studiów mogą też uzyskać w sposób tradycyjny poprzez tablice informacyjne, a także przygotowywane corocznie ulotki, informator dla kandydatów na studia „SUKCES Z NATURY!!! SGGW”, który jest rozpowszechniany i

rozdawany osobom zainteresowanym w czasie wydarzeń popularyzujących działalność dydaktyczną i naukową Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt oraz przekazywany bezpośrednio do szkół średnich. Zgodnie z danymi przedstawionymi w raporcie samooceny w informatorze dla kandydatów na studia zawarte są informacje o przedmiotach rekrutacyjnych, dostępnych formach i stopniach studiów (studia stacjonarne i niestacjonarne, pierwszego i drugiego stopnia), przewidywanych limitach przyjęć, czasie trwania studiów, oraz krótki opis danego kierunku wraz z informacjami dotyczącymi programu danego kierunku studiów, uzyskanym tytule zawodowym i perspektywach zawodowych po jego ukończeniu.

Szata graficzna stron internetowych zarówno Uczelni, jak i Wydziału, jest w sposób systematyczny modyfikowana w celu ułatwienia dostępu do informacji. Dostępne informacje zestawione są tematycznie w sposób ułatwiający sprawne odnalezienie przez osoby zainteresowane odpowiednich pakietów wiadomości i znajdują się w tematycznych zakładkach. Na stronie internetowej zamieszczone są wybrane akty prawne, związane z funkcjonowaniem Uczelni i procesem kształcenia, np. Statut, Regulamin studiów, Strategia umiędzynarodowienia, Wydziałowy System Wewnętrzny Zapewnienia Jakości Kształcenia, Tryb i warunki rekrutacji, dokumenty regulujące tok studiów i proces dyplomowania, czy też informacje o stypendiach. Informacje na temat oferty kształcenia, w tym również na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich, posiadanych uprawnień, stosowanych procedur i toku studiów dostępne są na stronie internetowej SGGW oraz Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt.

Informacje dla kandydatów dotyczące zasad i procesu rekrutacji na studia w tym: systemu obsługi kandydatów (w których aktualizowane są sukcesywnie informacje na temat zasad przyjęcia kandydatów na studia), ofertę studiów, kalendarium, wymaganych dokumentach, zagranicznych świadectwach, skierowaniach na badania lekarskie, nowych studiów prowadzonych w języku angielskim, informacje dotyczące wykonywania poszczególnych czynności administracyjnych dla osób zakwalifikowanych na wybrany kierunek studiów a także na temat rekrutacji dla cudzoziemców oraz pomocy materialnej i zakwaterowania w domach studenckich znajdują się na stronie Uczelni. Również zakładka KANDYDAT dotycząca zasad rekrutacji na kierunki studiów prowadzone przez Wydział znajduje się na stronie internetowej Wydziału i po wejściu do niej osoba zainteresowana automatycznie jest przekierowywana na stronę internetową Uczelni do zakładki Rekrutacja. W wydziałowej zakładce Kandydat znajduje się również zakładka Kierunki kształcenia, w której została przedstawiona charakterystyka kierunków studiów realizowanych przez WHBiOZ w tym również kompetencje absolwenta poszczególnych kierunków oraz główne kierunki działalności zawodowej absolwenta danego kierunku stopnia pierwszego i drugiego.

Informacje dotyczące kierunków studiów oraz rekrutacji przekazywane są także podczas organizowanych na Uczelni i poza nią spotkań i targów o charakterze promocyjnym takich jak Warszawski Salon Maturzystów Perspektywy, Dni Otwarte (odbywające się stacjonarnie oraz on-line w formie chatów) organizowane raz lub dwa razy w roku, Dni SGGW, Festiwal Nauki, Piknik Naukowy Polskiego Radia i Centrum Nauki Kopernik, Dzień Otwarty Zakładu Kynologii Policyjnej w Sułkovicach oraz targi Hubertus. W celu pozyskania potencjalnych kandydatów na studia pracownicy Instytutu i studenci Wydziału prowadzą również liczne spotkania z młodzieżą szkół średnich, gdzie przekazują informacje o ofercie dydaktycznej. Podczas Dni Otwartych SGGW organizowane jest stoisko wydziałowe, na którym członkowie kolegium diekańskiego, pracownicy i studenci udzielają informacji potencjalnym kandydatom, ich rodzicom i nauczycielom o ofercie dydaktycznej Wydziału, możliwościach pomocy materialnej, wyjazdach, praktykach, stażach, perspektywach zawodowych dla

absolwentów oraz odpowiadają na pytania. Rozdawane są wówczas broszury informacyjne, informatory oraz gadżety reklamowe.

Informacje na macierzystej stronie internetowej Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt skierowane do studentów, kandydatów, pracowników czy interesariuszy zewnętrznych są na bieżąco aktualizowane i pogrupowane we właściwych zakładkach takich jak: 1) zakładki górne: Wydział, Instytut Nauk o Zwierzętach, Studia, Nauka, Jakość Kształcenia, Zwierzęta, Laboratoria, Czasopismo, Galeria oraz 2) zakładki dolne: Aktualności, Konferencje, Współpraca, Kandydat, Student, Koła naukowe, Absolwent, Pracownik, Jubileusz WHBiOZ).

W zakładce Student znajdują się następujące informacje: kształcenie on-line, aktualne ogłoszenia przeznaczone dla studentów studiów pierwszego i drugiego stopnia stacjonarnych i niestacjonarnych z kierunków studiów realizowanych przez Wydział, organizacja roku akademickiego, plany zajęć, kontakt e-mailowy z opiekunem każdego roku studiów stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego i drugiego stopnia., sylabusy przedmiotów obligatoryjnych i fakultatywnych, efekty uczenia kierunkowe, które musi student osiągnąć podczas realizacji studiów pierwszego i/lub drugiego stopnia, regulamin studiów, dane dotyczące zasad zdawania egzaminów dyplomowych/końcowych, wnioski (wzory wniosków o warunkową rejestrację, warunkowe zaliczenie, powtarzanie roku, przedłużenia zdawania egzaminu dyplomowego itp.), prace dyplomowe, w tym podane są obszary (potencjalne tematy prac dyplomowych), które może student wybrać. W informacji dotyczącej propozycji tematów prac dyplomowych podana jest nazwa jednostki wydziałowej w której będą one realizowane oraz imię i nazwisko potencjalnego opiekuna naukowego.

W zakładce STUDENT udostępniane są tam również informacje dotyczące zmian w planach i harmonogramach zajęć, terminów i godzin obsługi studentów w dziekanacie oraz dyżurach Dziekana i Prodziekana, procedur ubiegania się o pomoc materialną i zdrowotną, funkcjonowania organizacji studenckich (Samorząd Studentów, Koła Naukowe działające przy Wydziale) i kontakt do nich. Na stronie internetowej Wydziału znajduje się również odnośnik do strony Instytutu Nauk o Zwierzętach, na której są informacje dotyczące nauki, głównych tematów badawczych i projektów, w które zaangażowani są pracownicy Instytutu. Należy uznać za wysoce pozytywne udostępnianie nie tylko studentom, ale również kandydatom czy też innym osobom zainteresowanym, sylabusów poszczególnych przedmiotów, które są umieszczone w zakładce Student oraz w zakładce drugiego rzędu Sylabus. Sylabusy są przedstawiane jako część informacji dla każdego poziomu studiów, roku i semestru. Każdy sylabus zawiera następujące informacje: nazwa przedmiotu w języku polskim i angielskim, kierunek studiów, język wykładowy, poziom studiów, forma studiów, status zajęć, numer semestru w którym zajęcia się odbywają oraz rok akademicki, nazwisko koordynatora przedmiotu, nazwisko nauczyciela prowadzącego, nazwę jednostki realizującej zajęcia, nazwę jednostki zlecającej zajęcia, założenia, cele i opis zajęć (tematy wykładów i ćwiczeń), formy dydaktyczne i liczba godzin, metody dydaktyczne, efekty uczenia przedmiotowe z podanym symbolem, sposób weryfikacji osiągniętych efektów uczenia, forma dokumentacji osiągniętych efektów uczenia się, elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową, miejsce realizacji zajęć, literatura obligatoryjna, sumaryczna liczba godzin, liczba ECTS, którą student uzyskuje w trakcie realizacji zajęć wymagających obecności nauczyciela akademickiego oraz w każdym sylabusie zawarta jest tabela zgodności efektów uczenia się z zakresem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z efektami uczenia się z danego przedmiotu. Na stronie internetowej Wydziału udostępnione są również informacje dotyczące godzin pracy dziekanatu dla studentów, publikowane są również wewnętrzne akty prawne dotyczące jakości kształcenia, aktualności związane z funkcjonowaniem Wydziału, w szczególności dotyczące konferencji, wykładów, szkoleń, kursów dla studentów ofert wyjazdów, obozów integracyjnych, ofert

pracy i współpracy z gospodarką. Zamieszczane on-line są także relacje z wydarzeń, w których udział biorą pracownicy i studenci Wydziału, udostępniane są również informacje o aktywności badawczej kadry Wydziału realizującej zajęcia dydaktyczne na kierunku zootechnika przez podanie za ostatni rok (aktualnie za 2019) publikacji naukowych w renomowanych czasopismach specjalistycznych, wygrane konkursy grantowe, realizowane granty finansowane z funduszy zewnętrznych czy otrzymane prestiżowe stypendia. Wszystkie aktualne informacje z życia Wydziału zamieszczane są także w mediach społecznościowych (Facebook Wydziału SGGW), do których link znajduje się również na stronie Wydziału. Ponadto aktywnie działają media społecznościowe prowadzone przez Samorząd Studencki i Koła Naukowe. Aktualnie na Wydziale działa siedem kół naukowych z wydzielonymi sekcjami. Z raportu samooceny wynika, że pracownicy dziekanatu prowadzą obsługę studentów z wykorzystaniem systemu e-HMS w zakresie wszystkich etapów i aspektów studiowania. Informacje w interfejsie studenckim e-HMS podzielone są na zakładki, w których studenci mogą znaleźć takie dane jak analiza z ankiet studenckich, ogłoszenia bieżące dotyczące możliwości studiowania za granicą, informacje biura promocji SGGW, numer konta, przyznane świadczenia, wielkość opłat za akademik. Publiczny dostęp do informacji ułatwiony jest przez szereg cyklicznych wydarzeń popularyzujących naukę i proces dydaktyczny na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt takie jak Dzień Otwarty SGGW, Dni SGGW, Salon Maturzystów, Festiwal Nauki, Piknik Naukowy Polskiego Radia oraz Centrum Nauki Kopernik. Podczas tych wydarzeń wszystkie zainteresowane osoby niezwiązane z Uczelnią czy Wydziałem mają dostęp do informacji dotyczących oferty edukacyjnej kierunku zootechnika, aktualności z życia naukowego, w tym podejmowanych badań, kontaktów z naukowcami z innych ośrodków naukowych krajowych i zagranicznych, kontaktów z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Działania w obszarze przeglądu zasobów informacyjnych oraz zapewniania publicznego dostępu do informacji na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt oraz Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie obejmują monitorowanie dostępności i aktualności danych zamieszczanych na stronie internetowej Jednostek, jak również badanie kompleksowości i użyteczności publikowanych informacji dla poszczególnych grup jej odbiorców.

Zgodnie z opinią studentów, kadry dydaktycznej a także zespołu oceniającego system publicznego dostępu do informacji o procesie kształcenia charakteryzuje się kompleksowością, aktualnością i zrozumiałością informacji i jest zgodny z oczekiwaniami kandydatów na studia, studentów i nauczycieli akademickich. Uczelnia w sposób skuteczny wykorzystuje wyniki oceny publicznego dostępu do informacji w podnoszeniu jego jakości, w tym zgodności z potrzebami odbiorców.

Z perspektywy studenckiej dostęp do informacji publicznych jest adekwatny do ich potrzeb. Studenci posiadają zapewniony publiczny dostęp do informacji przede wszystkim na stronie internetowej.

Informacje i aktualności publikowane na stronie internetowej są przejrzyste i zrozumiałe. Wydział ściśle współpracuje z Samorządem Studenckim, co zwiększa zasięg i skuteczność przekazywania informacji studentom oraz pozwala na dostosowanie treści dla docelowych grup odbiorców. Studenci skutecznie wykorzystują dostęp do publicznych informacji zgodnie z ich zainteresowaniami.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w pełni zapewnia publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej oraz zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu kształcenia na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i

dzikich dla poziomu studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim realizowanego w formie stacjonarnej i niestacjonarnej. Kandydaci na studia na oceniany kierunek, studenci tego kierunku, jak również wszystkie osoby zainteresowane, w tym interesariusze zewnętrzni z otoczenia społeczno-gospodarczego, mają zapewnioną możliwość uzyskania pełnej informacji o kierunku studiów, jego modernizacji, doskonaleniu, złożonego procesu ewaluacji jakości kształcenia, oceny poprzez zamieszczanie na macierzystej stronie internetowej Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt corocznego sprawozdania z działalności Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia. Osoby zainteresowane studiowaniem na ocenianym kierunku studiów poprzez analizę danych na stronie internetowej Uczelni, jak i Wydziału, mają również możliwość uzyskania informacji o warunkach przyjęcia na studia, możliwościach dalszego kształcenia, o możliwościach zatrudnienia absolwentów kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich, a także o realizowanych przez kadrę tematów i projektów badawczych.

Mając na uwadze kompleksowość i aktualność informacji zawartych na uczelnianej oraz wydziałowej stronie internetowej, zadowolenie studentów i kandydatów na studia z jakości dostępu do informacji, należy pozytywnie ocenić skuteczność wewnętrznego systemu doskonalenia jakości kształcenia w tym zakresie. Podsumowując, publiczny dostęp do informacji na ocenianym kierunku studiów należy uznać za klarowny i kompleksowy. Przekazywane informacje są aktualne, zrozumiałe oraz zgodne z potrzebami różnych grup odbiorców.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Działania systemu zapewnienia jakości kształcenia w zakresie projektowania, zatwierdzania, monitorowania i okresowego przeglądu programu studiów, a także udział w tych procesach interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych, są określone w uczelnianych i wydziałowych przepisach dotyczących jakości kształcenia. Pierwsze całościowe, formalne uregulowania dotyczące opracowania i wprowadzenia spójnego Wewnętrznego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia (WSZiDJK) wprowadzono na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt we wrześniu 2013 r. na podstawie wówczas obowiązującej uchwały nr 1-2013/2014 Senatu SGGW z dnia 23 września 2013 r. Na mocy powyższej uchwały Senatu SGGW przyjęto obowiązujące w Uczelni cele i politykę jakości, a także zatwierdzono schemat organizacji i funkcjonowania Systemu oraz Procedurę Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia, w ramach której System miał monitorować i udoskonalać proces kształcenia na prowadzonych kierunkach studiów przez Wydziały SGGW. Do 3 zasadniczych celów Systemu wprowadzonych w celu osiągnięcia wysokiej jakości kształcenia w założeniach należało: 1) opracowanie przejrzystych warunków zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia w Uczelni, 2) udział interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych w doskonaleniu jakości kształcenia, 3) a także dostęp do informacji o jakości kształcenia oraz kompetencjach i umiejętnościach absolwentów. System sukcesywnie wdrażany był na poziomie podstawowych jednostek organizacyjnych SGGW w

odniesieniu do wszystkich poziomów studiów i form kształcenia, a przeglądowni miał być poddawany nie rzadziej niż raz na 2 lata. Powyższe spowodowało, że wydziałowy System Zapewnienia Jakości Kształcenia w formie udoskonalonej został wprowadzony jako wydanie 2.0 w 2015 roku, jako wydanie 3.0 w 2017 roku. Obecnie obowiązujący na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt WSZiDJK w wyniku okresowego przeglądu dokonanego w 2019 roku przy udziale interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych został wprowadzony jako wydanie 4.0 w marcu 2020 roku i opiera się o cykl Deminga (P-D-C-A czyli *plan-do-check-act* czyli *zaplanuj-wykonaj-sprawdź-popraw*), co prowadzi do „ciągłego doskonalenia i ciągłego wyłapywania błędów”. Obecnie funkcjonujący wydziałowy System jest spójny z obowiązującymi w SGGW uregulowaniami w zakresie jakości kształcenia zawartymi w Uchwale Senatu nr 67-2019/2020.

Wydziałowy System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia jest dokumentem opisującym wszystkie działania na rzecz jakości kształcenia, określającym odpowiedzialność osób objętych systemem za wykonanie przypisanych działań oraz wskazującym sposób wykorzystywania informacji o sukcesach i niepowodzeniach w realizacji przypisanych zadań oraz wykorzystania tych informacji do prowadzenia racjonalnej polityki kształcenia na Wydziale. WSZiDJK umożliwia systematyczne monitorowanie, ocenę i doskonalenie realizacji procesu kształcenia na wszystkich kierunkach, poziomach i formach studiów, studiach doktoranckich oraz studiach podyplomowych prowadzonych na Wydziale, pod kątem realizacji zakładanych efektów uczenia się oraz aktualizacji programów studiów.

Celem obowiązującego Systemu jest „osiągnięcie najwyższej jakości kształcenia, gwarantującej absolwentom otrzymanie rzetelnej i najnowszej wiedzy, zdobycie najwyższych umiejętności oraz kompetencji zawodowych, a także zapewniających konkurencyjność na rynku pracy przez: a) ciągłe stymulowanie doskonalenia jakości kształcenia poprzez upowszechnianie innowacyjnych metod nauczania wprowadzanych przez kadrę dydaktyczną oraz wskazywanie uchybień i wdrażanie działań naprawczych; b) monitorowanie procesu kształcenia w celu ciągłego podnoszenia jego jakości, zgodnie z misją i strategią Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego oraz Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt; c) wykorzystanie najnowszych osiągnięć naukowych w tworzeniu programów studiów; d) utrzymywanie konkurencyjności Wydziału wśród szkół wyższych w kraju i zagranicą; e) szerokie informowanie o jakości kształcenia na Wydziale.”

Zarówno uczelniany, jak i wydziałowy System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia stanowią dokumenty, które wskazują, że kluczowym elementem Systemu jest monitorowanie i okresowy przegląd programu kształcenia oraz ocena osiągnięcia przez studentów efektów uczenia.

Na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt funkcjonujący Wewnętrzny System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia (WSZiDJK) ma umożliwić systematyczne monitorowanie, ocenę i doskonalenie realizacji procesu kształcenia na wszystkich kierunkach i poziomach studiów wyższych, studiach doktoranckich oraz studiach podyplomowych prowadzonych na Wydziale, pod kątem realizacji zakładanych efektów uczenia się oraz aktualizacji programów studiów.

Zgodnie ze Statutem SGGW nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nad kierunkami studiów, w tym kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich, realizowanymi przez Wydział Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt w zakresie projektowania, zatwierdzania i doskonalenia programów sprawuje Dziekan Wydziału. Kompetencje Dziekana zdefiniowane są w paragrafie 37 Statutu SGGW oraz Regulaminie organizacyjnym SGGW. Dziekan współpracuje z Prodziekanem, Radą Programową, której jest przewodniczącym oraz Koordynatorami i Zespołami Roboczymi. Obecnie Na Wydziale funkcjonują Koordynatorzy m.in. ds. Jakości Kształcenia, ds. Organizacji Zajęć Dydaktycznych, ds. Praktyk i Współpracy z Gospodarką, ds. Promocji i Współpracy ze

Szkołami Średnimi, ds. Studentów Niepełnosprawnych oraz opiekunowie poszczególnych lat. Do obowiązków Koordynatora ds. Jakości Kształcenia należy koordynacja, organizacja oraz działania koncepcyjne mające na celu zapewnienie i doskonalenie jakości kształcenia, przegląd i doskonalenie wydziałowego Systemu oraz bieżący monitoring jakości dydaktyki poprzez organizowanie hospitacji zajęć oraz aktualizację programów i opisów modułów kształcenia pod kątem oczekiwań studentów i rynku pracy.

Na stronie internetowej Wydziału są dostępne Raporty z zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia w roku akademickim 2018/2019, 2019/2020 oraz 2020/2021 na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich prowadzonym na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt SGGW w Warszawie” w zakresie dyscypliny zootechnika i rybactwo, profil ogólnoakademicki, poziom pierwszego i drugiego stopnia tryb studia stacjonarne i niestacjonarne. Ocena funkcjonowania Systemu powinna być prowadzona raz w roku akademickim, w razie potrzeby może być przeprowadzona w każdym semestrze. Ocena dokonywana jest na podstawie 10 kryteriów określonych w dokumencie „Wskaźniki spełnienia standardów jakości kształcenia” opracowanym przez Polską Komisję Akredytacyjną. Ocena dokonywana jest osobno dla każdego kierunku studiów, jednak łącznie dla wszystkich prowadzonych poziomów i trybów na danym kierunku. Ocenę przeprowadza osoba odpowiedzialna za koordynację prac związanych z zapewnieniem i doskonaleniem jakości kształcenia na Wydziale, weryfikuje Rada Programowa powołana dla ocenianego kierunku, zatwierdza Dziekan Wydziału, na którym realizowany jest kierunek i po zatwierdzeniu ocena jest przekazywana do Pełnomocnika Rektora ds. Jakości Kształcenia. Do oceny skuteczności stopnia realizacji założonych celów przyjęto trójstopniową ocenę skuteczności: 1) wysoka skuteczność – założone cele zostały zrealizowane w całości, 2) średnia skuteczność – założone cele zostały zrealizowane co najmniej w połowie oraz 3) niska skuteczność – założone cele zostały zrealizowane w stopniu mniejszym niż połowa. W przypadku stwierdzenia niskiej skuteczności zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia w danych obszarach należy opisać planowane działania zmierzające do jej poprawy.

Szczegółowe zasady przygotowania, modyfikacji programów kształcenia, a także udział w tych procesach interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych dokonywane są przez Radę programową, którą tworzą: Zespół ds. Jakości Kształcenia (WZJK), Zespół ds. Promocji i Współpracy ze Szkołami Średnimi oraz Zespół ds. Praktyk i Współpracy z Gospodarką. Do źródeł informacji, uwzględnianych w projektowaniu programu studiów, należą: opinie nauczycieli akademickich, wyniki przeprowadzanej wśród studentów ankiety oceniającej zajęcia dydaktyczne, wnioski z analizy sylabusów oraz corocznie opracowywanych wyników z oceny efektów kształcenia. Przygotowując modyfikację programu studiów przeprowadza się ponadto konsultacje z przedstawicielami nauczycieli akademickich i studentów, prosząc o wskazanie zdiagnozowanych przez nich problemów w dotychczas realizowanym programie. Z informacji uzyskanych przez zespół oceniający w toku wizytacji wynika, iż podczas tworzenia koncepcji i programu studiów na wizytowanym kierunku opierano się także na wzorcach krajowych i międzynarodowych, oczekiwaniach interesariuszy zewnętrznych oraz zapotrzebowaniu i wymogach rynku pracy. Jednostka monitoruje zmiany zachodzące w otoczeniu, na rynku pracy oraz identyfikuje potrzeby studentów i absolwentów, a pozyskane w ten sposób informacje wykorzystuje w procesie doskonalenia programów i oferty kształcenia. Opracowanie projektu programu studiów na kierunku studiów należy do zadań Rady Programowej Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt, składającej się z Dziekana, Prodziekana oraz 20 członków w tym zastępcy dyrektora Instytutu Nauk o Zwierzętach do spraw kształcenia, nauczycieli akademickich reprezentujących dyscyplinę zootechnika i rybactwo, co najmniej jednego przedstawiciela otoczenia społeczno-gospodarczego, niebędącego członkiem wspólnoty uczelni, co najmniej jednego nauczyciela akademickiego

reprezentującego dyscyplinę inną niż zootechnika i rybactwo, studentów delegowanych przez Radę Wydziałową Samorządu Studentów Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt, którzy stanowią nie mniej niż 20% składu rady programowej. Wnioski dotyczące zmian w programach kształcenia są analizowane i po pozytywnym rozpatrzeniu kierowane na uczelnianą ścieżkę formalną. Projektowanie programów kształcenia odbywa się przy współdziałaniu interesariuszy wewnętrznych tj. kierowników katedr, studentów, członków Rady Programowej, jak i interesariuszy zewnętrznych. Studenci opiniują wszystkie proponowane zmiany w programach studiów; pełnią rolę reprezentantów swoich kierunków, w tym wizytowanego kierunku, odpowiadają za przedstawianie opinii na temat programów studiów oraz proponowanie ewentualnych zmian.

Do wglądu zespołu oceniającego podczas wizytacji przedstawiono dokumentację dotyczącą Raportu z zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia w roku akademickim 2018/2019, 2019/2020 oraz 2020/2021 na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich, która jest udostępniona na stronie internetowej Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt.

Na podstawie analizy w/w dokumentów można stwierdzić, że na Wydziale corocznie dokonywane jest monitorowanie oraz przeglądy programowe kierunku studiów hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich. Analizując raport z zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia w roku akademickim 2018/2019 zespół oceniający stwierdził, że w zakresie Kryterium 1: Konstrukcja programu studiów osiągnięto założone cele w całości (wysoka skuteczność) ponieważ programy studiów na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego i drugiego stopnia kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich zostały zweryfikowane i udoskonalone zgodnie z sugestiami studentów i interesariuszy zewnętrznych i zatwierdzone przez Radę Wydziału w dniu 15 kwietnia 2019 roku oraz Senat SGGW (Uchwała nr 127/2018/19 z dnia 24 czerwca 2019 roku w sprawie ustalania programów studiów na ocenianym kierunku. Zgodnie z sugestiami studentów i pracodawców Rada Programowa kierunku wprowadziła następujące zmiany: na studiach pierwszego stopnia zwiększono wymiar godzin z przedmiotu *propedeutyka hodowli zwierząt* z 15 do 20 godzin, usunięto z programu studiów przedmiot *podstawy chowu zwierząt*. Również na studiach pierwszego stopnia wprowadzono przedmiot *rośliny paszowe* (45 godzin 3 ECTS) i tym samym usunięto treści dotyczące właściwości roślin z przedmiotu *żywienie zwierząt roślinożernych i wszystkożernych*. Również na wniosek studentów wprowadzono do programu studiów przedmiot *gady i płazy – hodowla i utrzymanie* jako przedmiot obowiązkowy (była *herpetologia* w puli przedmiotów fakultatywnych) Zmieniono nazwę przedmiotu *rośliny paszowe* na *podstawy produkcji roślinnej*. Włączono do puli przedmiotów do wyboru: *użytkowanie zwierząt monogastrycznych* (45 godzin) i *użytkowanie zwierząt przeżuwających* (45 godzin). Wniosek studentów uzasadniony był tym, aby osoby, które wybiorą w/w przedmioty miały uprawnienia rolnicze. Z kolei na studiach drugiego stopnia wprowadzono nowe przedmioty: *bioasekuracja w hodowli zwierząt* (15 godzin, 1 ECTS), *alternatywne modele biologiczne* (45 godzin, 4 ECTS) oraz *diagnostyka biochemiczna* (45 godzin, 4 ECTS). Również na studiach drugiego stopnia na ścieżce zwierzęta towarzyszące wprowadzono przedmiot *wsparcie z udziałem zwierząt* (30 godzin, 2 ECTS), a na ścieżce zwierzęta dzikie przedmiot *system informacji geograficznej – GIS* (20 godzin, 1 ECTS). Na studiach drugiego stopnia zwiększono dla zainteresowanych studentów liczbę godzin konsultacyjnych z przedmiotów *trendy w hodowli zwierząt*, *ocena zagrożeń w ochronie gatunków oraz żywienie i baza pokarmowa*. W programie studiów na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszący i dzikich, które rozpoczęły się w roku akademickim 2019/2020 na pierwszym stopniu studiów niestacjonarnych zmieniono sekwencję następujących przedmiotów: *dobrostan zwierząt* z 3 na 1 semestr, *rośliny paszowe* z 1 na 3 semestr, *gady i płazy – hodowla i utrzymanie* z 6 na 7 semestr, *język angielski kierunkowy* z 6 na 7 semestr i *ochrona błonkoskrzydłych* z 7 na semestr. Na pierwszym

stopniu studiów stacjonarnych i niestacjonarnych zmieniono nazwy przedmiotów z równoczesnym wprowadzeniem zmian w ich treściach: *chów zwierząt w Zoo na hodowla i utrzymanie zwierząt w Zoo* oraz *zachowanie i szkolenie psów na zachowanie psów*.

Przed każdym semestrem koordynator przedmiotu jest zobowiązany sprawdzić sylabus pod kątem m.in. aktualizacji treści przekazywanych studentom, elementów i wag mających wpływ na ocenę końcową, polecanej literatury. Przykłady zmian, które wprowadzono w roku akademickim 2019/2020:

1. Zmiany w zakresie elementów i wag mających wpływ na ocenę końcową dotyczą przedmiotów: *genetyka zwierząt* – studia stacjonarne (jest: egzamin 54%, kolokwia 36%, wejściówki-testy 10%; było: egzamin 54%, kolokwia 46%), *chów i hodowla zwierząt gatunków łownych* – studia stacjonarne (jest: egzamin 50%, kolokwium 30%, projekt zespołowy 20%; było: egzamin 50%, kolokwium 50%), *żywienie zwierząt drapieżnych* – studia stacjonarne (jest: egzamin 50%, projekt zespołowy 25%, aktywność na zajęciach – 25%; było: egzamin 50%, kolokwium 50%) 2) Zmiany w zakresie polecanej literatury:

podstawy mikrobiologii – dodano Jaworski i wsp. Wybrane zagadnienia z podstaw mikrobiologii i fizjologii bakterii. Rekonstrukcja fenomenograficzna. Wydawnictwo SGGW. 2020, *podstawy chowu zwierząt* – dodano Rekiel i wsp. Hodowla i chów świń. Praca zbiorowa, Wydawnictwo UP w Poznaniu, 2019 oraz artykuł branżowy Ludwiczak A., Składanowska-Baryza J., Kuczyńska B., Stanisław M., 2020: Hycole Doe Milk Properties And Kit Growth. *Animals*, 10(2), 214 Doi: 10.3390/Ani10020214.

Na podstawie analizy corocznych raportów WSZiDJK należy stwierdzić, że jest uaktualniany katalog przedmiotów fakultatywnych. Przykłady zmian w katalogu przedmiotów do wyboru dla studiów pierwszego stopnia są następujące - przedmioty usunięte z oferty: *bazy danych w hodowli zwierząt*, *herpetologia*, *hydrobiologia*, *zachowanie i szkolenie psów*, natomiast dodane zostały do listy przedmiotów fakultatywnych następujące przedmioty: *drapieżnictwo na przykładzie sów i ich ofiar*, *drobiarstwo*, *dziedziczenie wybranych cech psów i kotów*, *hodowla kotów rasowych*, *terapeutyczne wykorzystanie koni*, *użytkowanie zwierząt monogastrycznych*, *użytkowanie zwierząt przeżuwających*, *wybrane aspekty chowu i hodowli koni*, *zachowanie psów*, *zoofarmakognozja stosowana*. Z kolei w katalogu przedmiotów fakultatywnych dla studiów drugiego stopnia zostały wprowadzone następujące przedmioty: *komercjalizacja badań*, *zagadnienia prawne dla hodowców zwierząt* oraz przedmiot prowadzony w języku obcym: *histologia kręgowców*.

Interesariusze zewnętrzni, poprzez udział w pracach Rady Programowej, mają wpływ na ofertę dydaktyczną Wydziału, umożliwiają dostęp do praktyk studenckich, laboratoriów przemysłowych, stypendiów, mają wpływ na zmiany w programach studiów, mogą uzgadniać programy praktyk realizowanych na terenach przedsiębiorstw. Na wniosek pracodawców do programu studiów na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich wprowadzono następujące zmiany:

1) na studiach pierwszego stopnia przedmiot *język angielski kierunkowy*; 2) na studiach drugiego stopnia przedmiot *system informacji geograficznej – GIS dla ścieżki dzikie zwierzęta*, a dla ścieżki zwierzęta towarzyszące przedmiot *wsparcie z udziałem zwierząt*. Ponadto na wniosek pracodawców zostały zmienione zasady weryfikacji efektów z zakresu i umiejętności polegające na ustnym zaliczeniu z przedmiotu *restytucja i czynna ochrona zwierząt*, które się odbywa przez komisję w skład, której wchodzi koordynator przedmiotu oraz przedstawiciele z otoczenia społeczno-gospodarczego. W ramach zaliczenia studenci w grupach 3-5 osobowych przygotowują projekty dotacyjne typu grant, dotyczące restytucji i czynnej ochrony wybranych gatunków zwierząt.

Hospitacje razem z anonimową ankietą studencką oceniającą nauczyciela akademickiego oraz sposób prowadzenia zajęć, przeprowadzaną pod koniec każdego semestru, to jedno z najważniejszych elementów monitorowania systemu kształcenia. Otrzymywanie i przekazywanie ankiet odbywa się na podstawie uprawnień dostępu do ankiet z wykorzystaniem systemu eHMS, a ich wyniki są brane pod

uwagę przy doborze wykładowców do poszczególnych przedmiotów. Wyniki hospitacji i ankiet są poufne, znane w całości dziekanowi koordynatorowi ds. jakości kształcenia oraz kierownikowi jednostki, w której pracuje oceniany nauczyciel akademicki. Z wynikami ankiet studenckich może również zapoznać się oceniany nauczyciel akademicki. Koordynator ds. jakości kształcenia opracowuje roczny raport z badania jakości realizacji zajęć dydaktycznych, który prezentowany jest i dyskutowany na posiedzeniu Rady Programowej. Podczas spotkania zespołu oceniającego ze studentami kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich studenci w sposób jednoznaczny wyrazili swoją pozytywną opinię na temat merytorycznego prowadzenia zajęć przez kadrę oraz z uznaniem wyrażali się o uzyskiwanej pomocy w wyjaśnianiu ich interesujących zagadnień zawodowych, jedynie studenci mieli uwagi do występujących powtórzeń treści przy realizowaniu niektórych przedmiotów. Studenci również pozytywnie oceniają możliwość wyboru tematu pracy dyplomowej (inżynierskiej lub magisterskiej), który ich interesuje. Ponadto, należy bardzo wysoko ocenić wprowadzenie w przyjętych przez Senat SGGW programach studiów, w tym również studiów na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich zapisu o otwartym charakterze katalogu zajęć do wyboru, umożliwiającego płynne wprowadzanie nowych przedmiotów fakultatywnych dla wszystkich semestrów studiów. Funkcjonowanie systemu otwartego katalogu umożliwia elastyczne dostosowanie oferty dydaktycznej do dynamicznie zmieniających się warunków rynku pracy i możliwość szybkiego reagowania na zgłaszane przez studentów propozycje do oferty dydaktycznej. Otwarty katalog zajęć fakultatywnych należy traktować jako rozwiązanie innowacyjne, godne naśladowania i bardzo skuteczne, bo pozwala również na rozszerzenie możliwości pogłębienia wiedzy oraz zdobywania umiejętności zgodnych z indywidualnymi zainteresowaniami studentów.

Program studiów i związane z nimi treści kształcenia podlegają ciągłej ewaluacji. Wynika to m.in. z wydziałowych inicjatyw pro jakościowych, semestralnych wyników ankiet i hospitacji, a także rozmów z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, które sygnalizują zapotrzebowanie na absolwentów Wydziału Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt w tym ocenianego kierunku studiów wyposażonych w konkretne umiejętności. Niewątpliwie treści kształcenia weryfikowane są przez samych studentów, którzy w anonimowych i dobrowolnych co semestralnych ankietach oceniają również realizowane przedmioty. W czasie spotkania ze studentami zespół oceniający uzyskał informację, że na podstawie informacji i opinii zawartych w ankietach studenckich zmieniono koordynatora przedmiotu *technologia informatyczna*, przedmiot został przesunięty z semestru 1 na semestr 3 (studia stacjonarne i niestacjonarne), zmieniono również koordynatorów przedmiotów: *trendy w hodowli zwierząt*, *metabolomika*, *ocena zagrożeń i projekty w ochronie przyrody* oraz *żywienie zwierząt drapieżnych*. Ponadto, dokonano zmian w sekwencji przedmiotów: *rośliny paszowe* (obecnie *podstawy produkcji roślinnej*) z semestru 1 na 3, *dobrostan* z semestru 3 na 1.

Prawidłowa i skuteczna weryfikacja uzyskanych efektów uczenia to jeden z podstawowych składników funkcjonowania wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia. Ogólne zasady weryfikacji/sprawdzania i oceniania stopnia osiągnięcia efektów uczenia się określone są w Regulaminie Studiów SGGW (Uchwała Senatu nr 76-2018/2019), w którym określono prawa i obowiązki studenta związane z uzyskaniem zaliczeń i zdawaniem egzaminów z zajęć objętych programem studiów, zaliczaniem poszczególnych etapów studiów, ukończeniem studiów i procesem dyplomowania. Regulamin Studiów określa również zasady organizacyjne weryfikacji osiągnięć studenta, uprawnienia odwoławcze i konsekwencje braku zaliczenia. Szczegółowe zasady i metody weryfikacji efektów uczenia się na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich określone są przez koordynatorów zajęć w sylabusach. Karta danego przedmiotu wypełniana jest przez nauczyciela akademickiego odpowiedzialnego za dany przedmiot i informacje w niej zawarte

podawane są do wiadomości studentów w terminie 14 dni od rozpoczęcia zajęć dydaktycznych. W karcie nauczyciel podaje też zasady dotyczące oceniania studentów. Nauczyciele akademicy realizujący zajęcia dokonują oceny indywidualnych osiągnięć studenta w zakresie efektów uczenia oraz osiągnięć studenta w ramach danej formy zajęć. Są także zobowiązani do wypełnienia unikatowego formularza Weryfikacja Efektów Kształcenia (WEK), będącego innowacyjnym narzędziem Wydziałowego Systemu Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia, pozwalającym na wysoce prawidłowy i skuteczny sposób zweryfikować uzyskane przez studentów efekty uczenia. Formularz jest dokumentem obowiązkowym, składanym wraz z protokołem zaliczeniowym. WEK wypełniany jest przez koordynatorów poszczególnych przedmiotów w systemie eHMS, dla każdej formy studiów osobno. Po wpisaniu ocen do systemu, w formularzu generowany jest rozkład ocen uzyskanych przez studentów w każdym z przeprowadzonych terminów. Obowiązkiem osób koordynujących poszczególne zajęcia jest odpowiedź/udzielenie komentarza na następujące polecenia: a) oceny końcowe potwierdzają/nie potwierdzają uzyskanie założonych efektów kształcenia; b) treści programowe wymagają/nie wymagają zmian; c) formy i metody dydaktyczne wymagają/nie wymagają zmian; d) sposoby weryfikacji osiągnięcia założonych efektów kształcenia wymagają/nie wymagają zmian; e) formy i sposoby dokumentacji osiągniętych efektów kształcenia wymagają/nie wymagają zmian. Formularze są analizowane przez Koordynatora ds. Jakości Kształcenia z wykorzystaniem odpowiednich opcji systemu, a następnie omawiane na Radzie Programowej. Ze względu na treść formularza WEK należy go potraktować, jako innowacyjną metodę do wzbudzenia samo refleksji nauczycieli odpowiedzialnych za realizację danych zajęć i wprowadzania działań korygujących. Przykładem odpowiedniego funkcjonowania przyjętej formy weryfikacji uzyskiwanych efektów uczenia przez konieczność wypełniania formularza WEK może być przedmiot *statystyka matematyczna* realizowany od roku akad. 2012/2013 do roku akad. 2018/2019 w semestrze 1 w wymiarze 15 godzin wykładów i 30 godzin ćwiczeń. Z tego względu, że z egzaminów zarówno w terminie 1 i 2 było bardzo dużo ocen niedostatecznych koordynator zaproponował podzielenie tego przedmiotu na dwie części: *statystykę opisową* 10 godzin wykładów i 10 godzin ćwiczeń realizowaną w sem. 1 oraz *statystykę matematyczną* 10 godzin wykładów i 20 godzin ćwiczeń realizowaną w sem. 3. Po analizie rozkładu ocen przedstawionym w WEK po roku akad. 2019/2020 oraz 2020/2021 wynika, że zmiana była korzystna i studenci lepiej sobie radzą z podzielonym materiałem. W WEK po realizacji przedmiotu w roku akad. 2020/2021 koordynator przedmiotu zaproponowała kolejną zmianę w przedmiocie *statystyka opisowa*: zmniejszenie wymiaru godzin wykładów do 8 godzin a zwiększenie godzin ćwiczeń do 12 godzin. Zmiana ta została uwzględniona w programie studiów obowiązującym od roku akad. 2021/2022.

Polityka jakości procesu kształcenia prowadzona jest również przez hospitację zajęć dydaktycznych. Nauczyciele akademicy zatrudnieni na Wydziale Hodowli, Bioinżynierii i Ochrony Zwierząt, w tym również osoby prowadzące zajęcia na ocenianym kierunku studiów podlegają hospitacjom zgodnie z załącznikiem nr 4a i 4b do WSZiDJK. Zajęcia do hospitacji typuje się w każdym semestrze według opracowanego planu lub na skutek zgłoszenia przez studentów lub nauczycieli. Podczas hospitacji oceniany jest sposób prowadzenia zajęć, spójność treści, zgodność treści nauczania z założeniami i kartą przedmiotu oraz założonymi efektami uczenia się. Są one przeprowadzane przez doświadczoną kadrę naukowo-dydaktyczną w odniesieniu do wszystkich pracowników ze szczególną uwagą względem młodszych i mniej doświadczonych nauczycieli akademickich oraz w odpowiedzi na ewentualne sygnały o zaobserwowanych nieprawidłowościach. Po sporządzeniu protokołu zostaje on podany do wiadomości nauczycielowi, który prowadził zajęcia w czasie hospitacji. W przypadku gdyby hospitowany pracownik uzyskał negatywne opinie w protokołach hospitacji zajęć

dydaktycznych, dziekan i kierownik katedry są zobowiązani do przeprowadzenia rozmowy wyjaśniającej i ustalenia czynności mających doprowadzić do poprawy zaistniałej sytuacji. Jeżeli bardzo niska ocena pracy danego nauczyciela powtarza się, wówczas jest on zagrożony zwolnieniem. Hospitacje zajęć służą nie tylko do oceny jakości kształcenia, ale również mogą być wykorzystane w procesie modernizacji programu kształcenia, co miało miejsce na ocenianym kierunku studiów. Przykładem zmian w programie studiów po odbytych hospitacjach było realizowanie przedmiotu kot-hodowla i utrzymanie w formie 30 godzin wykładów i 15 godzin ćwiczeń oraz włączenie do puli przedmiotów fakultatywnych przedmiotu hodowla kotów rasowych, który będzie realizowany przez inny zespół nauczycieli. Ponadto, wycofano z programu przedmiot *podstawy chowu zwierząt*, a zwiększono wymiar godzin w przedmiocie *propedeutyka hodowli zwierząt* (z 15 godzin do 20 godzin). Zespół oceniający po zapoznaniu się z udostępnionymi protokołami z hospitacji zajęć, w tym również zajęć prowadzonych on-line stwierdza, że wyniki przeprowadzonych hospitacji w latach 2019/2020 i 2020/2021 wskazują na odpowiednie i prawidłowe przygotowanie merytoryczne nauczycieli akademickich i ich właściwe zaangażowanie w prowadzenie zajęć.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Prowadzona polityka jakości w ramach funkcjonowania Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia w sposób przejrzysty i uporządkowany określa postępowanie dotyczące projektowania, zatwierdzania, monitorowania, oceny i doskonalenia programów kształcenia. Zapewniony jest udział kadry akademickiej oraz studentów w powyższym procesie; również prowadzona współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym zapewnia udział interesariuszy zewnętrznych. Przeprowadzana jest systematyczna ocena i modyfikacja programu studiów, a także w sposób bardzo prawidłowy przeprowadzana jest weryfikacja osiągania zakładanych efektów uczenia się na podstawie po zakończeniu każdego przedmiotu cyklicznie zbieranych danych i informacji.

Monitorowanie programu kształcenia prowadzone jest na wszystkich rodzajach zajęć i na każdym etapie kształcenia. Wnioski z analizy programów wykorzystywane są przy jego doskonaleniu. Pozytywne opinie studentów dotyczące programu studiów i realizacji samego procesu kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się pozwalają na przyjęcie wniosku, że działania doskonalące podejmowane przez Wydział są wysoce skuteczne.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

1. Należy bardzo wysoko ocenić wprowadzenie w przyjętych przez Senat SGGW programach studiów, w tym również studiów na kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich zapisu o otwartym charakterze katalogu zajęć do wyboru, umożliwiającego płynne wprowadzanie nowych przedmiotów fakultatywnych dla wszystkich semestrów studiów. Funkcjonowanie systemu otwartego katalogu umożliwia elastyczne dostosowanie oferty dydaktycznej do dynamicznie zmieniających się warunków rynku pracy i możliwość szybkiego reagowania na zgłaszane przez studentów propozycje do oferty dydaktycznej. Otwarty katalog zajęć fakultatywnych należy traktować jako rozwiązanie innowacyjne, godne naśladowania i bardzo skuteczne, bo pozwala również na rozszerzenie możliwości pogłębienia wiedzy oraz zdobywania umiejętności zgodnych z indywidualnymi zainteresowaniami studentów.

2. Wprowadzenie unikatowego formularza Weryfikacja Efektów Kształcenia (WEK), będącego innowacyjnym narzędziem Wydziałowego Systemu Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia, który pozwala na wysoce prawidłowy i skuteczny sposób zweryfikować uzyskane przez studentów efekty uczenia się. Formularz jest dokumentem obowiązkowym, składanym wraz z protokołem zaliczeniowym. Ze względu na treści zawarte w wypełnionym formularzu WEK należy go potraktować jako innowacyjną metodę pozwalającą na wzbudzenie samorefleksji nauczycieli odpowiedzialnych za realizację danych zajęć i możliwości natychmiastowego wprowadzania działań korygujących.

Zalecenia

5. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)

Nie dotyczy – jest to pierwsza ocena kierunku hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.